

ŠKOLNÍ REVUE

VYHLÁŠENÍ VÍTEŽŮ FOTOSOUTĚŽE

EXKURZE DO PRAHY I OSVĚTIMI

DOJMY KOLEM PŘIJÍMAČEK

ROZHOVOR A ANKETY

PRVNÍ VÝLETY

FOTOKOMIKS

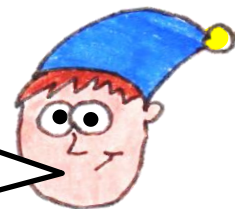

Bylo nebylo

Vyhráli jsme krajské kolo soutěže	1
Na lyžích i na prknech	2
Soutěž Rubikon	3
Čáry máry ve škole	4
Seznamte se se školním parlamentem	4
Konečně pizza!	5
Zápis budoucích žáčků	6
Gotika, mumie a sedmáci	7
Soutěž Od bitvy k míru	9
Divadlo, technika a mumie a osmáci	10
Žáci hráli žákům	11
7. B na Vysočině	12
6. A v Jeseníkách	13
Výuka na kolech	15
Putování moravským krasem	16
Sportovní okénko	16
<u>Přijímačky</u>	
Pocity devátáků před zkouškami... ..	18
A během nich a po nich	19
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s panem učitelem Veselým	21
My a roční období	25
Velikonoční anketa	27
Anketa mezi rodiči budoucích prvňáčků ..	29
<u>Fotosoutěž</u>	
Nej fotka ze světa zvířat	30
<u>Tahák do dějálu</u>	
Milan Rastislav Štefánik	33
<u>Recenze</u>	
Doktor Who	34
Projekt Alfa	34
<u>Fotokomiks</u>	
Hledání pokladu	35
<u>Literární koutek</u>	
Moje oblíbené počasí	37
<u>Výtvarný koutek</u>	
Kočky, ... Život pod hladinou	40
<u>Zábava</u>	
Křížovky	43
Pár vtipů na závěr	44

Ahoj, jsem redakční
skřítek Střelík a vítám
Vás na stránkách Školní
revue. Hezké čtení přeji.

ŠKOLNÍ REVUE

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20
výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

M. Barták, 6.B, A. Bartoňková, 6.B,

B. Kadaňková, 6.B, E. Seifert, 6.B,

V. Vašková, 6.B, J. Karafiát, 6.A,

A. Rychnovská, 7.A, N. Ulbrichová, 7.B,

V. Novotný, 8.A, V. Švestka 8.A,

E. Brtníková, 8.A, V. Švestková, 8.A,

S. Urbánková, 8.A, D. Krajíček, 8.B,

S. Švestková, 9.A, N. Bartoňková, 9.B,

O.Chytrý, 9.B, H.Jahodová, 9.B, J. Perna, 9.B,

K. Havlíčková, 9.B, K. Svobodová, 9.B

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Obrázek na titulce: Pavla Humlíčková, 7.A

Fotografie z finále fotosoutěže

VYHRÁLI JSME KRAJSKÉ KOLO SOUTĚŽE ČASOPISŮ

Ano, je to tak. Letos se nám opět zadařilo v soutěži Školní časopis roku, zvládli jsme vítězně projít krajským kolem a postoupit do celostátního kola. To se však bude konat až koncem roku 2018, a jak dopadneme v nejvyšším kole tohoto ročníku, to se my, redaktori, a potom i vy, naši čtenáři, dovíte až v příštím školním roce. Zatím jsme se nejlépe umístili celkově druzí a k tomu první v kategorii Grafika, nejhorší byla v hlavní kategorii čtrnáctá příčka, ale ani to nebylo tak špatné, když uvážíme, že se hodnotí školní časopisy z celé republiky. Tak uvidíme, jak se letos Školní revue bude porotě líbit a jak se zasažily ostatní redakce.

Vlasta Sokolová, foto: redakční archiv

NA LYŽÍCH I NA PRKNECH

Poslední týden v lednu se uskutečnil lyžařský kurz pro druhý stupeň. Odjžděli jsme v sobotu ráno po školním plese, tudíž deváťáci nebyli zrovna moc vyspaní (vystupovali tam s polonézou). Ale ani nikomu jinému se v sobotu nechtělo brzo vstávat.

Když jsme přijeli na místo, rozdělili jsme si pokoje a vybalovalo se. Odpoledne jsme šli lyžovat a snowboardovat. To jsme se hlavně rozdělávali do družstev a jezdili jsme jen krátce. Vznikla dvě družstva lyžařů, začátečníci a pokročilí, a jedno družstvo snowboardistů. První asi tři dny jsme chodili na sjezdovky Pawlín a ostatní dny do skiareálu Myšák.

Zpočátku bylo plno sněhu, ale během týdne přes den tál. Až poslední den nám zachumelilo. Nejprve jsme se zdokonalovali jak na lyžích, tak i na snowboardu. Na sjezdovkách Pawlín

j jsme jezdili na pomě a na Myšákovi na dvousedačkové lanovce, což bylo mnohem pohodlnější.

Třetí den jsme odpoledne nešli na sjezdovky, ale byli jsme se projít ke skiareálu Karlov, kde jsme si dali něco na jídlo a potom jsme šli zpátky na naši chatu. Poslední den jsme mohli minimálně ve dvojicích jezdit už sami.

Jídlo bylo moc dobré a hlavně nám vařily velmi milé kuchařky. Po večerech jsme vždy měli nějaký program. Jeden večer jsme se dívali na

film o carvingu, další večer jsme hráli různé hry, včetně pexesa a AZ kvízu. Taky jsme hráli jednu hru, kde jsme si na sebe sedali, což byla docela legrace, a chtěli jsme ji hrát pořád dokola. Poslední večer byla menší diskotéka. Večerku jsme měli buď v deset, nebo o půl desáté. Budíček jsme měli o půl osmé, jelikož v osm byla snídaně.

Já jsem si tento lyžák moc užila a myslím si, že nejenom já, ale i všichni, co tam byli.

Sabina Urbánková, 8.A,

Foto: Lenka Benešová

SOUTĚŽ RUBIKON

Ve čtvrtek 8. března 2018 se konalo ve třídě 6. B letošní školní kolo Rubikonu, kde se střetly čtyři týmy ze dvou osmých tříd. A co to ten Rubikon je? Zaprvé řeka, kterou kdysi při tažení na Řím překročil Caesar (odtud rčení o překročení Rubikonu), a za druhé soutěž, při níž se žáci seznamují se zákony a získávají různé znalosti z historie, zeměpisu, sportu aj. Vše se točí okolo zákonů týkajících se hazardu a sázení.

Každé z vybraných družstev mělo přiděleno určitou barvu, pod kterou soutěžilo – žlutou, bílou, červenou a modrou. Když týmy obsadily místa u svých stolů, začalo úporné zápolení o výhru (dětské šampaňské a dort) a postup do dalšího kola.

Soutěž byla dobře vymyšlená a přinesla poučení i zábavu. Za zmínku stojí hlavně část, kdy jsme měli jednu minutu nepřetržitě mluvit o určitém tématu (například, jestli by se věková hranice trestní zodpovědnosti měla snížit na čtrnáct let), to bylo na té soutěži to nejtěžší, ale jak se ukázalo, všichni to zvládli dobře.

BYLO NEBYLO

Akce se i přes počáteční nejistotu učitelů vydařila a všichni jsme si to náramně užili. Nakonec vyhrál a tím pádem postoupil do oblastního kola žlutý tým z 8.B. Tam v konkurenci osmi družstev z jiných škol obsadil slušné čtvrté místo.

Daniel Krajíček, 8.B

Foto: Aleš Kadlec

ČÁRY MÁRY VE ŠKOLE

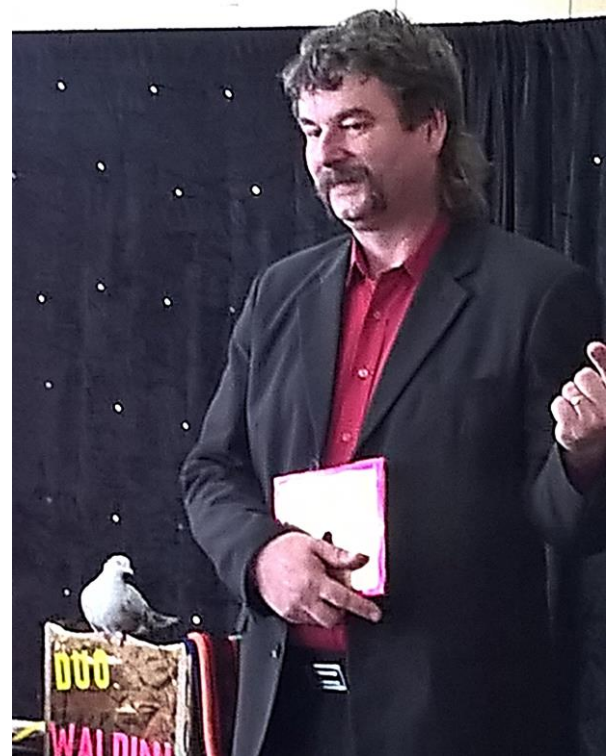
V úterý 20. března 2018 zavítal do naší školy kouzelník Waldini. Na představení se sešly v tělocvičně děti ze školní družiny. Kouzelník měl připravena skvělá kouzla, s některými z nich mu pomáhali dobrovolníci.

Děti nadšeně sledovaly jeho kousky, například vyčaroval z krabice králíka, postupně zmenšoval karty, kousky látek „sešil“ k sobě v sevřené dlani, do knížky dal holuba z papíru, zavřel ji, otevřel a z knihy vylétl holub...

Představení se všem moc líbilo a pana kouzelníka odměnili velikým potleskem.

Nela Ulbrichová, 7.B

Foto: www.zskunovice.cz

SEZNAMTE SE ŠKOLNÍM PARLAMENTEM

Pozdě, ale přece se v pátek 23. března 2018 konala o velké přestávce první schůzka školního parlamentu. Parlamentáře z jednotlivých tříd na chvíli svolal pan zástupce Beneš a jednání se nakonec protáhlo až do konce třetí hodiny.

Na začátku pan učitel přečetl, co má vlastně parlament za úkol, že lidé, kteří

byli do parlamentu vysláni svými spolužáky, je zastupují a mohou projednávat a předkládat jejich uskutečnitelné návrhy na zlepšení chodu školy vedení školy.

Pak žáci volili předsedu a místopředsedu parlamentu. Každý, kdo chtěl, mohl někoho navrhnout. Navrženi byli Filip Chmel, Jakub Kokorský a Safia Hassani, po sečtení hlasů se předsedou stal Filip Chmel z 9.B a místopředsedou Jakub Kokorský z 9.A.

Na další schůzce jsme přednesli některé náměty na změny od žáků, například přání kluků mít na chlapeckých záchodech zrcadla, vylepšení zamykání kabiněk WC, pořízení automatů na nápoje a potraviny, zavedení svačin ve školní jídelně,...

Co se ujme, není jisté a letos už se toho moc nestihne, ale vedení školy ví, co by žáci chtěli vylepšit, a třeba některým přáním vyhoví.

Nikola Bartoňková, 9.B,

Foto: Aleš Kadlec

HURÁ! PIZZA!

V úterý 27. března 2018 čekalo žáky v jídelně milé překvapení – poprvé byla na oběd pizza. Někteří to sice už věděli (čtou si jídelníček), jiným to napověděla vůně linoucí se z kuchyně, přesto byli všichni zvědaví, jaká bude.

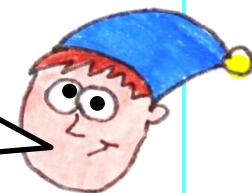
Že příprava pizzy byla náročná, to jsme poznali hned – když jsme přišli do jídelny, paní kuchařky si navzájem masírovaly ramena. Nedalo nám to a zeptali jsme se, kolik upekly plechů, a odpověď nás šokovala – bylo jich 51!

Pizza byla výtečná, tenoučká, kůrčička měla nazlátlou barvu, šunka na povrchu byla pokryta zapečeným sýrem.

Mňam!

K naší velké radosti tato lahůdka nebyla naposled a asi za měsíc jsme si na pizze pochutnávali znovu.

*A nádoby
na zbytky tentokrát
zely prázdnou!*

Vojtěch Švestka, 8.A

ZÁPIS BUDOUCÍCH ŽÁČKŮ

Ve středu 11. dubna 2018 se konal na naší škole zápis budoucích prvňáčků. Přípravy na zápis probíhaly narychlo – o velké přestávce jsme šli do malé tělocvičny, kde jsme se konečně dozvěděli, co budeme odpoledne jako budoucí patroni prvňáčků dělat, a jelikož nikdo neposlouchal, tak to podle domlouvání taky vypadalo. Ještě že jsme znali již déle téma – moře.

Zbytek dne pokračoval normálně, šli jsme na oběd a poté se převléknout do námořnických kostýmů. Když jsme se opět sešli, všichni si navzájem ukazovali svoje pestrobarevné převleky a holky si pletly copánky.

Pak proběhl nácvik toho, co se od nás čeká – s dětmi učitelů jsme prošli trať se všemi „překážkami“ = stanovišti s úkoly, kde budeme mrňouskům pomáhat s jejich plněním.

Bylo tři čtvrtě na dvě, když nácvik skončil a my jsme se rozešli na svá stanoviště a doladřovali poslední detaily, samozřejmě že jsme během příprav snědli velkou část pro nás nachystaného občerstvení.

Za chvíli začaly chodit první děti, rodiče i prarodiče. Ze začátku jich bylo pár, a proto jsme se trochu nudili. Během té „nehorázné nudy“ nás napadlo, že si koupíme pizzu. Tak jsme dali dohromady nějakých 360 Kč a pizzu si objednali. Pak „zhoustl provoz“ a měli jsme plno práce. Až okolo páté, kdy už moc lidí nechodilo, jsme dostali šanci si pizzu sníst.

Během poslední hodiny přišlo asi pět rodičů, a tak jsme si půjčili balón a hráli jsme jelena a dojídali zbytky.

Během akce jsme si našli čas i na to, abychom udělali malou anketku mezi rodiči.

Vojtěch Švestka, 8.A

Foto: Aleš Kadlec

*Nezapomeňte se
podívat na anketu
z tohoto dne
na straně 29!*

STAROBYLÁ PRAHA, MUMIE A SEDMÁCI

V úterý 24. dubna 2018 jsme se s pány učiteli Kadlecem a Holešovským vypravili na dějepisnou exkurzi do Prahy už brzy ráno (5. 45). Na hlavním nádraží na nás čekal pan učitel Kadlec. Rychle jsme se museli přesunout na další vlak do Prahy. Po třech hodinách cesty jsme byli na místě.

Naší první zastávkou byla zámecká zahrada. Pan učitel nám říkal spoustu zajímavostí o místech, kolem kterých jsme procházeli. Zahradou jsme prošli na Pražský hrad. Tam se nám podařilo vidět výměnu stráží a podívali jsme se dovnitř katedrály svatého Víta.

Ukazovali jsme si různé zajímavé architektonické prvky, která část byla postavena za doby Karla IV. a která postupně v jiných stoletích. Katedrála je krásná, zaujaly mě především vitráže a sochy.

BYLO NEBYLO

Po prohlídce katedrály jsme šli na výstavu Labyrintem dějin českých zemí. Tato výstava byla úžasná! Na začátku jsme se rozdělili na skupinky po třech a vyplňovali jsme si pracovní listy. Dozvěděli jsme se spoustu nových a důležitých informací.

Ještě nás čekala poslední výstava, a to Mumie světa. Na výstavu jsme jeli velice dlouho, skoro přes půl Prahy.

Každý jsme do rukou dostali elektronického průvodce, který nás výstavou prováděl. Výklad doplňovaly obrázky, mumie a další předměty, například zbraně, nádobí, zvířata atd. Mohli jsme sledovat proměny anatomie člověka, jak lidé vypadali třeba ve starověku, ve středověku a jak vypadají dnes... Tato výstava byla také velice zajímavá.

Po další dlouhé cestě dopravou následoval rozchod na Václavském náměstí. Měli jsme zhruba hodinu a půl čas na nákupy a občerstvení. Sešli jsme se u sochy sv. Václava, kde jsme se ještě vyfotili a alou na nádraží. Nasedli jsme do vlaku a jeli domů. Exkurze se mi moc líbila a jsem ráda, že jsem mohla jet.

Anna Rychnovská, 7.A, foto: Aleš Kadlec

SOUTĚŽ OD BITVY K MÍRU

Tak se jmenovala soutěž, která se 26. dubna 2018 uskutečnila u Mohyly míru u Slavkova a byla zaměřena na jednu z nejslavnějších bitev našich dějin, a to na bitvu u Slavkova, jež byla součástí napoleonských válek.

Po druhé vyučovací hodině jsme se vydali směrem vlakem do Brna a potom autobusem až do Prace, vystoupali jsme na pratecké návrší, kde se odehrávaly právě ty největší a nejkrutější boje bitvy u Slavkova.

Hned po přihlášení jsme ve dvou skupinách (osmáci a deváťáci) začali plnit sérii úkolů, celkově bylo pět stanovišť, na kterých se dalo získat celkem až 72 bodů. Některé otázky byly jednoduché, ale některé zase těžké, např. poznávání uniforem nebo kde a kdy se co stalo během celých napoleonských válek.

Soutěž však nebyla zaměřena jen na slavnou bitvu u Slavkova, ale měli jsme například poznávat na obrázcích

Známé budovy a k nim přiřadit další fakta aj. Po zodpovězení všech otázek jsme se podívali dovnitř Mohyly míru, zašli do obchodu se suvenýry a vyrazili podobnou cestou jako tam domů.

Další dva dny jsme čekali na výsledky, a co nám poslali, to nás překvapilo, věděli jsme, že jsme my (osmáci) měli víc bodů než družstvo našich deváťáků, ale ve výsledkové listině jsme měli stejný počet bodů.

Tak jsme se odvolali a při překontrolování výsledků jsme poskočili na druhé místo a deváťáci zůstali na šestém. I tak se umístili velmi dobře (přihlášeno bylo přes dvacet týmů).

Naše umístění nás velice potěšilo a jsme rádi, že jsme se takové soutěže mohli zúčastnit.

Daniel Krajíček, 8.B

Foto: Vlasta Sokolová

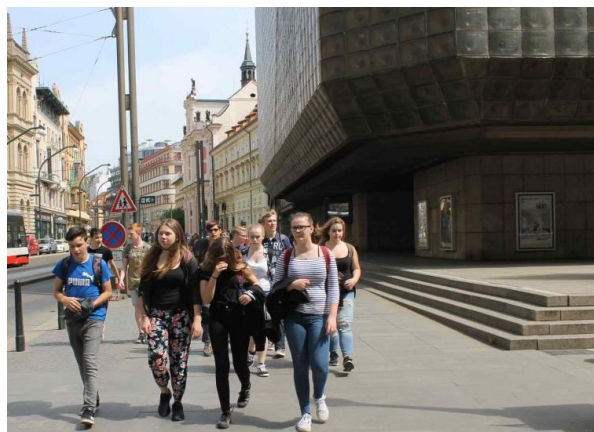
DIVADLO, TECHNIKA, MUMIE A OSMÁCI

V úterý 2. května 2018 se vydali žáci 8. tříd na cestu do vzdáleného období přelomu devatenáctého a dvacátého století, za jeho zajímavou architekturou a vědeckými objevy.

Kolem páté hodiny ranní jsme se přesunuli vlakem ze Střelice do Brna a potom autobusem do naší stovžaté Prahy, matičky měst.

Po příjezdu jsme se rozdělili na dvě skupiny. V Praze se totiž v té době konala v Evropě jedinečná výstava světových mumii, o kterou někteří nestáli, a tak zatímco se hrstka slabochů vypravila za krásami Prahy, většina se rozhodla tuto poněkud děsivou expozici navštívit. Podle mě to rozhodně stálo za to, viděli jsme nejen „tradiční“ egyptské mumie, ale i mumie incké, maďarské i pocházející z jiných koutů naší planety.

Po prohlédnutí všech exponátů jsme se naplno ponořili do pražské městské dopravy a jeli jsme hlemýždím tempem tramvají z Holešovic do centra města, na Václavské náměstí, kde jsme měli krátký rozchod. Poté jsme se sešli s druhou skupinou a namířili si to k Národnímu divadlu, kde jsme měli objednanou prohlídku. Divadlo jsme prošli rozdělení na dvě skupiny absolutně celé, od sklepa až skoro po půdu.

Naše skupina měla perfektního průvodce, který nám pověděl o takřka všem, co se o divadle ví, kupříkladu že v hledišti je cca 1 900 míst, ale počítalo se s 2 400 místy, kde se stala chyba?

Po odchodu ze „Zlaté kapličky“ jsme se přesunuli do Národního technického muzea, kde jsme si mohli prohlédnout nejen stálé exponáty, ale i časově omezené výstavy, byly zde k vidění například dějiny tisku či zařízení domácností.

Potom jsme se již celí utmácení dlouhým chozením odebrali na nádraží a odjeli jsme zpět do Střelice.

Tato návštěva Prahy byla opravdu úžasná, mohli jsme poznávat jak Prahu historickou, tak i současnou, snad každý si našel něco, co ho zaujalo.

Daniel Krajíček, 8.B, foto: Aleš Kadlec

ŽÁCI HRÁLI ŽÁKŮM

V pondělí 14. května 2018 se u nás ve škole konal koncert, kde vystupovali žáci Základní umělecké školy Střelice. Jejich vystoupení koncem roku se už skoro stalo tradicí, akorát jak muzikanti rostou, mění se tváře účinkujících. Většina těchto žáků chodí i na naši základku, takže ti, co hráli, se mohli hezky „ulít“ z vyučování.

Koncert začínal v deset hodin. Představily se na něm dechové nástroje, jak žesťové, tak dřevěné, a poté i nástroje strunné, například smyčcový soubor pod názvem Out of Tunes. Dále nám také zahrály pár skladeb nově založená kapela s velmi „originálním“ názvem Kapelka nebo Big Band Grupa pod taktovkou pana ředitele Kukly.

A nesmíme zapomenout na skvělé flétnové soubory paní učitelky Rafaelov a Bergerové nebo soubor zvaný Havana Band pana učitele Galia.

Koncert měl jako vždy obrovský úspěch a myslíme, že všichni odcházeli spokojeni.

*Eva Brtníková
a Veronika Švestková, 8.A*

Foto: Aleš Kadlec

7. B NA VYSOČINĚ

Na školním výletě jsme byli od úterý 15.května do pátku 18.května 2018. V úterý ráno jsme se sešli na nádraží ve Střelcích a jeli vlakem do Brna, z Brna do Tišnova, z Tišnova do Bystřice nad Pernštejnem a odtud kvůli výluce autobusem do Zubří. Jeli s námi páni učitelé Holešovský a Beneš, který se do Zubří dopravil na kole. Jak jinak.

Na první pohled na nás udělalo rekreační středisko v Zubří skvělý dojem, na velké louce bylo mnoho chatek, hlavní budova, hřiště a ještě jedna velká budova, kde se také dalo ubytovat. Dostali jsme klíče od chatky a šli se zabydlet. Chatky byly krásné nejen zvenčí, ale i zevnitř. Do hlavní budovy jsme chodili na snídani, obědy i večere a vařili tu opravdu výborně.

V této budově jsme taky měli kulečnický a ping-pong. Každý den jsme hráli hry ve družstvech (například hru Autobus, hru, při které jsme jednomu členu družstva museli navléknout za pár minut co nejvíce vrstev oblečení...), a někdy jsme soutěžili i sami za sebe. Specialitou pana učitele Beneše byla hra Král vrahounů.

Na celodenní výlet jsme se vypravili do Nového Města na Moravě, kde jsme navštívili muzeum strašidel. Po cestě jsme hráli hru Klíště – museli jsme někomu jinému připnout kolíček na oblečení tak, aby si toho nevšiml.

Výlet se celé třídě líbil, akorát nás mrzí, že nám nevyšlo počasí.

Nela Ulbrichová, 7. B

Foto Marek Holešovský

6.A V JESENÍKÁCH

Ve středu 16. května 2018 jsme nešli jako obvykle do školy, ale šli jsme na vlakové nádraží ve Střelicích, odkud jsme v 8.45 odjeli do Brna, odtud jsme jeli autobusem do Nezamyslic, kde jsme přesedli do rychlíku směr Ostružná. Jeli jsme asi dvě hodiny.

Z Ostružné jsme pěšky došli do Petříkova. Po příchodu do našeho penzionu jsme se ubytovali a dostali jsme hodinu a půl volna.

Potom jsme šli na výlet na kopec Paprsek, kam jsme však nedošli, protože jsme přešli na jinou cestu zpět do Petříkova. Když jsme se vrátili do penzionu, byla večere. Zapsali jsme si dojmy do deníku a šli spát.

BYLO NEBYLO

Druhý den jsme po snídani šli do Ramzové, odkud jsme lanovkou vyjeli do půlky kopce Šerák, a odtud jsme pokračovali pěšky na vrchol. Cesta byla úmorná, protože hodně pršelo. Nahoře byla chata a v ní restaurace.

Mohli jsme si dát čaj či nějaké jiné občerstvení. Když jsme vyšli ven, zjistili jsme, že sice už neprší, ale je strašná zima. Pomalu jsme začali scházet z kopce dolů, až jsme došli k místu, odkud jsme předtím vyjeli lanovkou. Večer jsme se v penzionu koukali v jídelně na hokej.

Potom byla večere. Potom jsme šli na pokoje psát deníky a dělat mapy našeho výletu. Když jsme i tohle zvládli, tak jsme šli spát.

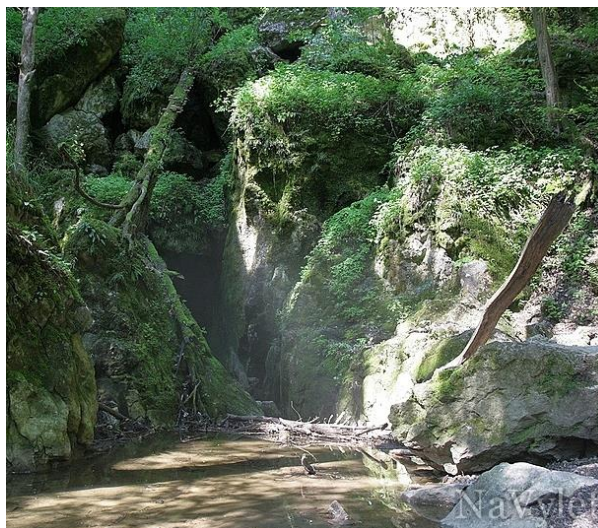
Ráno byla opět snídaně, po které jsme šli na výlet do Polska, no, přesněji jen na hranice s Polskem. Na hranicích jsme pobyli jen chvíli, udělali jsme fotku a šli jsme dolů. Po cestě jsme hráli hry, které nám pan učitel vymýšlel, abychom dole nebyli moc brzo. Když jsme přišli do penzionu, byl oběd, po kterém jsme se už museli sbalit. Pak jsme šli na nádraží na vlak a odjeli jsme do Brna a do Střelic.

Jan Karafiát, 6.A, foto: Bohumír Veselý

PUTOVÁNÍ MORAVSKÝM KRASEM

Byl čtvrtek 24. května 2018, když 8. A vyjela na přírodopisnou exkurzi do Moravského krasu. Až na mokré lavičky na autobusové zastávce a trochu nepříjemného řidiče autobusu proběhla cesta celkem hladce.

Když jsme dorazili na místo, kde začalo naše putování, už jsme viděli přicházet naše „průvodce“, kteří nás dovedli k poli, kde jsme se představili a zkusili odpovědět na otázky, které jsme si vylosovali.

Po cestě do cíle jsme se měli dozvědět odpověď na otázku: „Co myslíte, že to jsou Rudické koule?“

Mysleli jsme si, že je to nějaký pokrm. Nejdříve jsme zastavili u lesíka, kde jsme nakoukli do propadání (místo, kde se povrch země propadá do jeskynních prostor pod ní).

Pokračovali jsme k rybníku, kde jsme posbírali nějaké rostlin, a udělali jsme z nich pomazánku, která byla vážně dobrá.

A putovali jsme dál až k pískovně, kde jsme byli i loni na výletě, takže to tam většina z nás znala. A hádejte, co jsme hledali: rudické koule! Jsou to takové kamínky, ve kterých se nachází malé krystalky. Mezi ostatními kameny bylo velice obtížné nějaké najít.

A pak už jsme konečně zamířili do Rudice, kterou jsme taky viděli loni na výletě, ale teď jsme se dozvěděli plno nových informací.

Konečně nastala chvíle, na kterou jsme se všichni těšili – měli jsme lézt do jeskyní. Ti, co nechtěli dovnitř, šli někam hrát hry. Nejdřív jich bylo málo, ale pak se k nim přidali i někteří další, kteří si to rozmysleli před vchodem do jeskyně.

Tam to totiž bylo nejnáročnější. Museli jsme slézt pomocí lana asi tak dva až tři metry dolů.

Naštěstí to všichni, co se sem odvážili, zvládli, a dál jsme lezli velice úzkým prostorem, kde jsme si vyzkoušeli, jak vypadá úplná tma – to když jsme zhasli všechna světla. Byl to skvělý zážitek.

Pak jsme se podívali na vodopád a zamířili zpátky ke vchodu, zabahnění, ale plní zážitků. Potom jsme bohužel museli s krasem i s našimi průvodci rozloučit, protože nám za chvíli jel autobus. Myslím, že to byl skvělý den, který jsme si snad všichni užili.

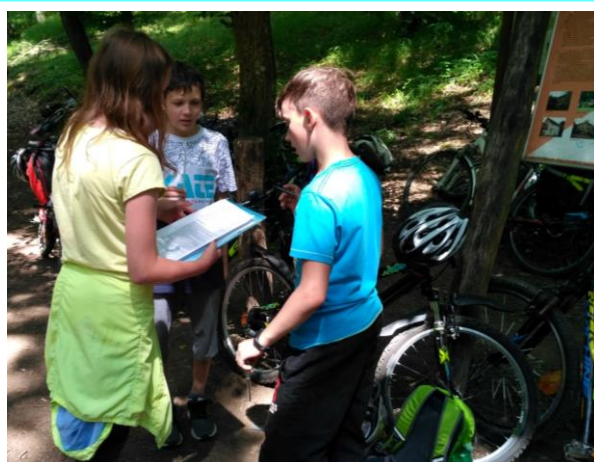
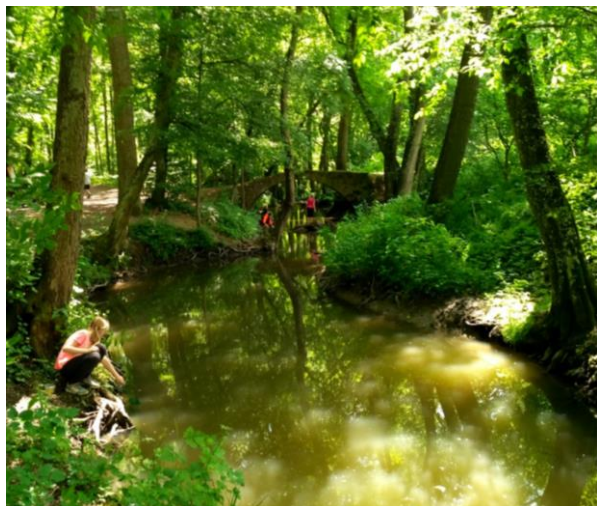
Sabina Urbánková, 8.A, foto: navylet.cz

VÝUKA NA KOLECH

V pondělí 21. května 2018 se vydala 6. B s paní učitelkou Benešovou a panem učitelem Benešem na výlet kolem Střelic do míst, jako je střelická bažinka a Spálený mlýn.

První zastávkou byla Střelická bažinka. Tam se žáci podívali po okolí bažinky a naučili se něco o její historii. Po té se vydali k Bobravě, kde hráli hry. Pak na kola a hurá ke Spálenému mlýnu, kde se zaobírali chemií a přírodopisem. Od Spáleného mlýna si to namířili už rovnou do Střelic. Podobnou „koloexkurzi“ absolvovala i 6. A.

Bernardeta Kadaňková, 6.B
Foto: Lenka Benešová

SPORTOVNÍ OKÉNKO

OKRESNÍ PŘEBOR V GYMNASTICE

Jako každý rok, tak i letos pořádala střelická škola gymnastické závody žáků sedmých tříd. Závody se konaly ve čtvrtek 22. března 2018 v malé tělocvičně.

Zúčastnila se ho čtyři družstva dívek (Střelice A, Střelice B, Rajhrad a Vranovice) a jedno družstvo chlapců (Střelice). Soutěžilo se v přeskočce přes kozu, cvičení na hrazdě a na pásu a holky mohly předvést sestavu na kladině.

Střeličtí chlapci se jako družstvo umístili samozřejmě na prvním místě. Mezi jednotlivci byl na prvním místě Dan Vališ, na druhém Khitab Hassani a na třetím Tadeáš Václavík.

Naopak u holek to bylo napínavé. Družstvo dívek Střelice A (Eliška Zadáková, Žaneta Blažejová, Nela Ulbrichová, Laura Vianaová a Jana Nosová) se umístilo na druhém místě o 1,8 bodu za dívkami ze ZŠ Rajhrad. Na třetím místě se umístily holky z Vranovic a na čtvrtém místě Střelice B (Klára Havlíčková, Safia Hassani, Aneta Doležalová, Karolína Kyzlinková a Ahn Phuong Tran).

Kladinu si mezi sebou rozdaly jen holky ze Střelice. Na prvním místě se umístila Žaneta Blažejová, na druhém Laura Vianaová a na třetím Jana Nosová. Mezi jednotlivci se ze střelických zákyň nejlépe umístila Eliška Zadáková, která byla na třetím místě. Myslím, že se závody všem líbily a všichni si je užili.

Nela Ulbrichová, 7. B, foto: Aleš Kadlec

POCITY DEVÁŤÁKŮ PŘED ZKOUŠKAMI...

A je to tady. Jsme v devítce. Na začátku roku to byl skvělý pocit. Už jen to, že jsme nejstaršími žáky na základce, a vědomí, že z nás mají ty nižší ročníky respekt, bylo víceméně uspokojující. Hned po tom, co jsme si to uvědomili, na nás ovšem zaútočily přijímací zkoušky – pro mnohé z nás zatím ta nejtěžší a nejdůležitější věc v životě.

„Nestresuj se,“ říkají nám doma, jako kdyby na tom vlastně vůbec nezáležela naše budoucnost. Ve škole nás na druhou stranu tlačí do učení a do co nejlepších výsledků, aniž by pomysleli na to, že bychom si přáli trochu klidu. Opakovali jsme příklady, rovnice, funkce, druhy rýmů, vedlejší věty, uvozovky... pořád dokola. Ani se nedivím, že na to už mnoho z nás nemělo nervy. Nebo, a to je ještě horší, máme noční můry o tom, jak nás dusí ypsilony, měkká „i“ a kvadratické funkce, jejichž použití je nám záhadou

Ano, tohle všechno společně s narůstající panikou ovládalo hlavu žáka deváté třídy...

Michaela Hrnčířová, Ondřej Chytrý, 9.B

...A BĚHEM NICH A PO NICH

Přiblížil se čas, kdy měli žáci 9. tříd skládat přijímací zkoušky. Mnoho z nich se připravovalo poslední měsíce tak tvrdě, že to pak nezvládli, ale já jsem přípravu započal již v 6. třídě. Dával jsem ve škole pozor a tím pádem jsem se nemusel učit a domácí úkoly jsem od někoho opsal.

Je to tu. 14. duben 2018. Žáci se hrnou do svých potencionálních středních škol jako pominutí. Všichni jsou nabuzeni adrenalinem. Krev, pot a slzy stály za přípravou a teď jsou všichni připraveni vydat ze sebe to nejlepší. Postupně se všichni usazují do svých lavic a psychicky dokončují své přípravy.

Učitel vkročil do třídy. S sebou štos papírů a je připraven žákům zkazit život. Kostky byly vrženy a atmosféra houstla, že by se dala krájet. Parfémy přebíjely pach potu žáků, kteří si nevěděli rady. Všude zmatek a chaos. Náhle učitel oznámil konec.

Všichni si vzdychli a svůj záznamový arch společně s testovým sešitem odevzdali. Test z češtiny probíhal podobně. Taky se zde našlo několik iracionálních úloh, které nikdo neměl šanci zvládnout. Našli se však tací hrdinové,

To je ale
vzorný žáček,
sen všech
učitelů!

kteří nepřestali bojovat a tyto úlohy rozlouskli. A je to opět tady – učitel znovu oznámil konec.

Nyní všichni věděli, že už není cesty zpět. Někteří s ledovým klidem v duši odjeli domů, někteří však tento klid nezachovali a propadli stresu. Byl to náročný boj, všichni ho však přijali s jakýmsi hrdinstvím a něco tam napsali. Teď když už to bylo za námi, čekali jsme na výsledky.

Nevěděli jsme, jestli jsme to zvládli, nebo ne. Jedno je ale jisté – kdybychom se na střední školy nedostali, tak máme otevřené dveře v nějakém učilišti, třeba v Bosonohách.

Filip Chmel, 9.B

Došel jsem ke své škole a všude jsem viděl netrpělivé a nervózní konkurenty. Ve vestibulu stály 3 tabule, na kterých visely papíry se jmény uchazečů. Doufal jsem, že se na nějakém papíře najdu a budu vědět, do jaké třídy mám jít. Byl jsem v šoku, že se nemůžu najít, ale po 5 minutách jsem svoje jméno objevil.

Když jsem vešel do třídy, uviděl jsem dva konkurenty. Jeden se soustředěně díval do studijních materiálů a druhý se dal se mnou do řeči. Jeho sebevědomí, že přijímací zkoušky napíše na 51 bodů, mě překvapilo natolik, že jsem se začal strachovat.

Po 20 minutách přišla učitelka a začala nám vysvětlovat průběh testu. Během jejího proslovu začal strach ustupovat, ale bohužel ho vystřídala nervozita. Začal jsem pochybovat, že dnešní přijímačky napíšu dobře. Najednou učitelka začala volat naše jména a my jsme se chodili podepisovat a brali jsme si záznamový arch.

Po odstartování testu jsem se začal potit, jako bych trénoval hokej. Když jsem vyřešil první cvičení, sehrály svou roli nervy. Můj stres byl tak silný, že se dostavila i horečka, oblévaly mě návaly zimy i velkého tepla. Hlava se mi motala, až jsem zapomněl na všechny rady učitelů a snažil se test napsat co nejdřív.

Po odevzdání testu se mysl vrátila do normálu a najednou jsem věděl, jak se co mělo počítat, ale bylo už pozdě. Po krátké přestávce byl na řadě test z českého jazyka. Průběh byl podobný. Po skončení obou testů jsem vyšel ven ze školy se smutnou náladou a po zbytek dne jsem byl našťvaný, jak jsem to pokazil.

Samuel Černý, 9.B

Sedím v lavici a ani nedutám. Dnes je den D, 12. duben 2018, a právě nastala hodina H. Stejně jako já i mí spolužáci teď sedí ve svých vysněných středních školách a čekají na testy. Vchází učitelka a zdraví nás. Jedna nedaleko sedící dívka říká: „Můžete mi pomoci stáhnout žaluzie?“

Ale ani učitelka si nevěděla rady, jak je stáhnout, nevěděla, že musí lankem táhnout do strany. Poté přišla její kolegyně a pomohla jí.

PŘIJÍMAČKY

Vtipná chvílka přešla a já si konečně uvědomil, že teď jde o vše. Okolo 8.40 jsme začali psát test z matematiky. Po půlhodině odkládání těžších úkolů mi chyběla zhruba polovina a musel jsem zrychlit své vycházkové tempo. Za chvíli se ozvalo: „Za pět minut končíme!“. A to mi chyběly ještě tři úlohy. Nakonec mi chyběly dvě úlohy a já si říkal, že si 16. 4. ještě „máknou“.

Šimon Václavík1, 9.B

Letošní přijímačky se nám zdály těžké. Říká se: „Těžko na cvičišti, lehký na bojišti.“ Ale v našem případě to bylo peklo i na bojišti. Na matematiku jsme se podle mě připravovali tvrději, ale nakonec byla i tak mnohem těžší než čeština.

Na našich bojištích panovala velmi napjatá atmosféra. Většina adeptů vypadala nervózně. Bylo tam mnoho vyšších, vousatějších a objemnějších lidí. Lavice vypadaly tak, jako kdyby na ně čmárali i o víkendu.

Většina holek se netvářila právě přívětivě. Naprostá většina z nich měla na sobě tolik make-upu, že doma asi jejich matkám už nic nezbylo. Tím chceme říct, že v tomhle směru jsou na tom holky u nás líp.

Ondřej Klíč a Martin Reguli, 9.A

JEŠTĚ PÁR ZÁŽITKŮ:

*Ve třídě převládalo velké ticho, protože byli všichni na mobilech. Pět minut před začátkem zkoušky do třídy vletěl kluk, kvůli kterému se musely přesouvat všechny lavice v místnosti, protože pro něho nebylo místo.

*Pět minut před začátkem vešla do třídy holka, co měla stíny až k uším, byla na podpatkách atd. a všichni kluci v tu chvíli zvedli oči od mobilů a s otevřenou pusou zírali na to děvče, které se neslo jak páv.

*Mírné pozdvižení nastalo, když se jednomu z žáků podařilo shodit všechna pravítka na zem.

*Na tyto dny se většina z nás připravovala již od září, ale stejně to bylo k ničemu. Když před nás položili onen testový sešit se zadáním do matematiky, vypadly nám oči z důlků a my už tehdy věděli, že je to v háji.

*Když konečně přišel učitel a začal číst pravidla, tak jsem promnula uši, jestli dobře slyším. Panu učiteli jsem vůbec nerozuměla, strašně šišlal. Kdybych si doma ta pravidla nečetla, tak bych nevěděla vůbec nic.

*Čeština byla dost jednoduchá. Když jsem ovšem narazila na článek se šišlajícím upírem, který jsem luštila 15 minut, tak mi došla jeho podobnost s učitelem, neboť jejich způsob šišlání byl nápadně podobný.

*Zdá se mi (a doufám v to), že žáci, kteří byli na přijímačkách se mnou ve třídě, byli méně chytrí, ale byli tam i takoví, kteří vypadali, že byli připraveni, protože se po skončení testu netvářili nešťastně.

Žáci 9.A a 9.B

ROZHOVOR S PANEM UČITELEM VESELÝM

Mladý pan učitel, to je dnes vzácný jev, neboť řada absolventů učitelských oborů nakonec hledá své štěstí v jiných profesích. To ale není případ našeho pana učitele Veselého. Učitelské povolání bere vážně a užívá si své hodiny zeměpisu, tělocviku, občanky i angličtiny. Kromě toho trénuje naše mladé gymnastky a atlety. O rozhovor s ním byl zájem už déle a teď vám ho konečně přinášíme.

Kam jste chodil na základní školu?

Základní školu jsem navštěvoval v Brně-Komíně, kde jsem bydlel, než jsme se s rodiči přestěhovali do Omic. Škola byla od našeho domu asi 400 m, což byla obrovská výhoda. Ráno jsem si mohl pospat déle, než někteří moji spolužáci, a hlavně jsem nemusel každé ráno cestovat MHD.

Čím jste chtěl být, když jste byl malý?

Ve školce jsem chtěl být strojevedoucím. Vlaky mě fascinovaly. S tatškou jsem chodil pozorovat provoz na nádraží do Maloměřic nebo na brněnské hlavní nádraží. Když jsem byl větší, tak jsme se pustili do stavby modelového kolejiště. Bohužel, nikdy nebylo dokončeno. Třeba ho dokončím se svými dětmi :-).

S příchodem na první stupeň jsem začal toužit stát se řidičem autobusu. Vzpomínám si, že když jsem občas přespával u babičky a dědečka, tak bylo celkem běžné, že jsem odpoledne vznesl dotaz: „Půjdeme jezdit?“ To znamenalo, že jsem naplánoval trasu po Brně a jezdili jsme z konečné na konečnou. Znal jsem téměř všechny trasy linek MHD z paměti :-D.

Pravdou je, že to ve mně nejspíš zanechalo následky. Pokud potřebuji vypnout hlavu, tak největším „relaxem“ je pro mě cesta vlakem nebo městskou dopravou, kdy můžu pozorovat ubíhající krajinu za oknem.

Čím jste chtěl být, když jste byl na druhém stupni?

Na druhém stupni už to tak jednoznačné nebylo. Každodenní několikahodinové tréninky gymnastiky a téměř žádný volný čas mně nedávaly moc prostoru na přemýšlení, čím bych chtěl být. Dost často jsem si zpíval v koupelně, takže možná zpěvákem.

Které předměty jste měl rád a které zase naopak moc ne?

Na základce jsem nijak moc extra nerozlišoval, jaké předměty mě baví a jaké ne. Pamatuji si, že jsem nesnášel plavání. Vždy, když to šlo, tak jsem šel do té nejvíc mělké vody v bazénu a podváděl jsem. Když se učitel nedíval, tak jsem chodil po dně.

Na gymnáziu už to bylo jiné. Velice jsem si oblíbil zeměpis, protože jsme měli skvělou profesorku. Byla hrozně přísná, ale spravedlivá. Dodnes ji mám jako svůj vzor a rád vzpomínám na její hodiny. Další oblíbený předmět byla čeština, hlavně literatura. Měli jsme na ni naši třídní a ta dokázala o autorech tak poutavě vyprávět, že jsem se těšil na každou hodinu. Angličtinu a chemii jsem měl také rád.

Do kolikáté třídy jste měl samé jedničky?

Tuším, že do páté. Potom jsem měl vždy vyznamenání. Na střední to bylo ze začátku s nějakou tou trojkou, ale až jsem se tam rozkoukal, tak jsem opět nastoupil na šňůru s vyznamenáním.

Jaký jste byl žák?

Byl jsem „vzorňák“. Na základní škole jsem svědomitě plnil všechny domácí úkoly, nosil jsem všechny pomůcky, nepsal jsem si žádné taháky, protože jsem měl strach, že budu odhalený. Pokud jsem něco zapomněl doma, tak jsem z toho byl dost vedle. Pouze jednou jsem dostal poznámku. Bylo to za to, že jsem si doma zapomněl vylisované listy do výtvarné výchovy. Na gymnáziu jsem si také plnil všechny povinnosti, ale třeba s domácími úkoly

to bylo už trochu horší. Naštěstí byly přestávky dostatečně dlouhé, že se dal úkol během nich opsat od spolužáků. Co se týče taháků, tak ty jsem si doma občas vypracoval, ale v hodině při testu jsem je nikdy nepoužil. Jednak jsem nevěděl, jak na to, aby se na to nepřišlo, a hlavně jsem se tu danou látku během tvorby taháku naučil, že už vlastně nebylo potřeba ho použít.

Jo na vysoké, to už byla jiná krasojízda. Předměty, které byly úplně mimo můj obor, který jsem studoval, a které nebyly vůbec zajímavé a spíš jsme je museli navštěvovat, abychom měli splněný dostatek kreditů na postup do dalšího semestru, tam byl tahák téměř pravidelností. Můžu tedy říct, že taháky jsem se naučil používat až na vysoké. Tím vás ale nenabádám, abyste si dělali taháky! Stejně se tu danou látku budete muset dřív nebo později naučit, takže je lepší se na to vrhnout hned, než si psát taháky a potom se to stejně učit znovu.

Jaké bylo Vaše nejoblíbenější jídlo ve školní jídelně a bylo nějaké jídlo, které jste naopak nemusel?

Krupičná kaše a dukátové buchtičky. To jsou jídla, která jsem v jídelničku vyhlížel. A platí to do dnes. Sladká jídla jsou celkově má oblíbená. Co jsem naopak vracel téměř netknuté, tak byla kapusta, játra nebo ledvinky. Z toho se mně, jak se říká, zvedal kufr.

Jaké jste měl tehdy zájmy?

V té době to byla jen gymnastika, gymnastika a zase gymnastika. Protože jsem byl členem výběrového družstva, tak byly tréninky společně

se školou to nejdůležitější. Trénovalo se každý den. Na základní škole vždy po vyučování (většinou 2 až 3 hodiny). Na střední potom byly tréninky 3krát v týdnu dopoledne před vyučováním a potom každý den odpoledne. Jediným volným dnem byla sobota. V neděli už zase hurá do tělocvičny 😊.

Jaký je Váš názor na střelické žáky?

Na vysoké jsem chodil na praxe do brněnských škol. Jsem rád, že střelíční žáci jsou takoví, jací jsou, městem relativně nezkažení.

Co máte rád na své třídě?

Člověk se s nimi nenudí. Jsou dost živí a občas dá dost zabrat je uklidnit. Ale je s nimi legrace, a když jde o něco důležitého, tak se dokáží spojit a společně táhnout za jeden provaz. Mám je teprve prvním rokem, takže mě budou stále něčím překvapovat. Ale věřím, že to budou jen příjemné věci a ne problémy. Těším se na další roky s nimi.

Co byste na naší škole vylepšil a co byste naopak neměnil?

Líbí se mně sportovní zázemí, jaké máme. Nejedna brněnská škola nám ho může závidět. Dále bych ocenil to, že máme tak blízko k přírodě. Je to obrovská výhoda, protože jde propojit vyučování v lavicích s výukou v terénu a lépe tak pochopit učivo.

Vždy je co vylepšovat, ale zároveň by si měl člověk vážit toho, co má, protože může být i huř.

Co Vás baví na práci učitele?

Na této práci mně baví to, že každý den je vlastně originální. Nikdy tato práce nebude monotónní. I když učíte ve dvou třídách to stejné, každá hodina bude jiná.

Největší odměnou pro učitele je to, když vidíte zájem ze strany žáků, když mají věcné připomínky k tématu a aktivně se zapojují do výuky. Jako bonus k tomu všemu je správně napsaný test, kde je poznat, že žák nad otázkami přemýšlí a dokáže logicky uvažovat.

Slyšeli jsme, že tancujete v divadle. V jakých představeních? Jaký druh tance?

No, tanec je jen okrajovou záležitostí. Do divadla jsem se dostal přes sportovní gymnastiku. Společně s bratrem jsme začali účinkovat jako komparzisté v operách ND Brno. Postupem času jsem začal statovat i v baletech.

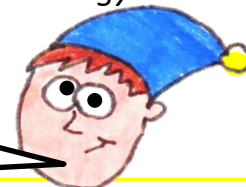
*Jednou jsem dostal nabídku, abych zkusil konkurz na taneční roli v opeře Leoše Janáčka *Její pastorkyňa*. V konkurzu jsem uspěl, a tak jsem si mohl zkusit, jaké je tančit lidové tance na jevišti. V současné době ještě statuji jako tanečník v baletech *Labutí jezero* a *Spící krasavice* a v opeře *La Gioconda*.*

*Další role, které v ND Brno mám, jsou v operách (např. *Prodaná nevěsta*, *Nápoj lásky*, *Aida*, *Nabucco* ...) a v operetě *Polská krev*.*

Co ještě děláte mimo školu?

Letos je to 21 let, co dělám gymnastiku. Vzhledem k tomu, že na reprezentaci jsem už moc starý, tak se snažím předat své gymnastické zkušenosti malým talentům. V Brně vedu družstvo sportovních gymnastů ve věku 7 a 8 let.

A helemese, sportovec i umělec, hmmm...

Na jevišti je potřeba se pohybovat trochu jiným způsobem, než mám naučený z gymnastiky. Proto jsem začal chodit jednou týdně na hodiny baletu. V gymnastice jsme balet měli také, ale byl více zaměřený například na cvičení na prostných, aby sestava vypadala elegantně. S divadelním baletem to nemělo moc společného. Proto jsem se rozhodl začít navštěvovat hodiny přímo v divadle. A je to paráda. Po 90 minutách bolí úplně celé tělo.

Člověk by si měl dopřát i trochu relaxace. Proto jsem se před třemi lety rozhodl přijmout pracovní nabídku jako saunamistr v jednom brněnském wellness. Je to spojení příjemného s užitečným. Beru to jako posilovnu, kde kromě toho, že si dám pořádně do těla, tak můžu být v sauně, což je skvělé, protože je tělo potom odolnější vůči nachlazení, chřipce,...

Oblíbené jídlo: krupičná kaše

Oblíbená písnička: většinou ty, co se hrají v rádiu

Oblíbená hudební skupina: nemám vyloženě oblíbenou hudební skupinu

Oblíbené zvíře: pes

Oblíbený sport: sportovní gymnastika, atletika, cyklistika, lyžování

Oblíbený film: ten, u kterého může člověk vypnout hlavu a směje se od začátku do konce

Oblíbená barva: červená

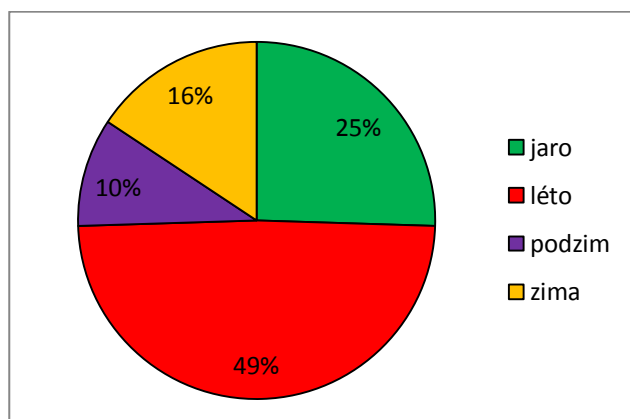
Děkujeme za rozhovor.

Helena Jahodová a Klára Svobodová, 9.B

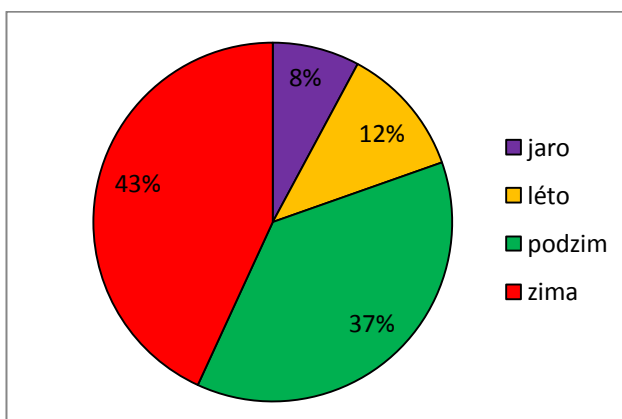
Foto: Bohumír Veselý

ANKETA MY A ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ

Jaké roční období máš nejraději?

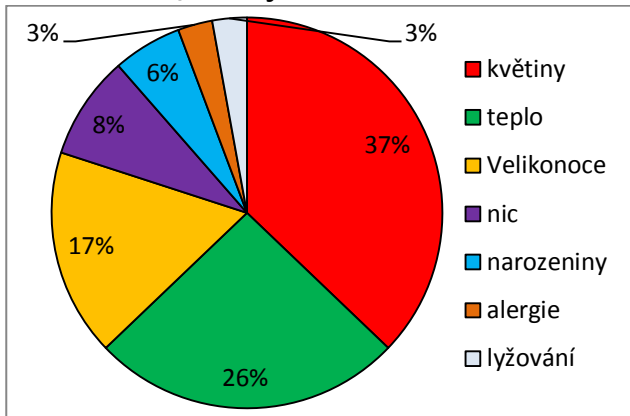

Jaké roční období máš rád nejméně?

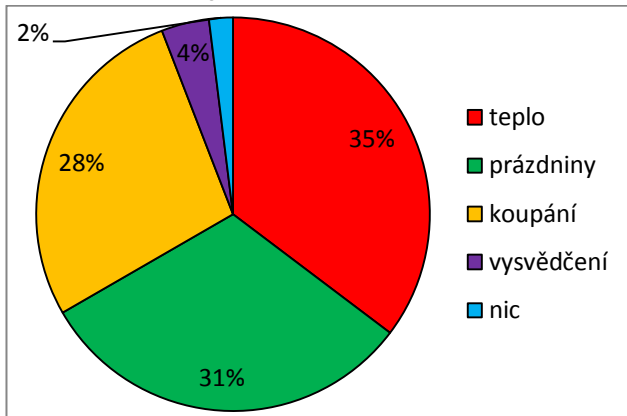

ROZHOVORY A ANKETY

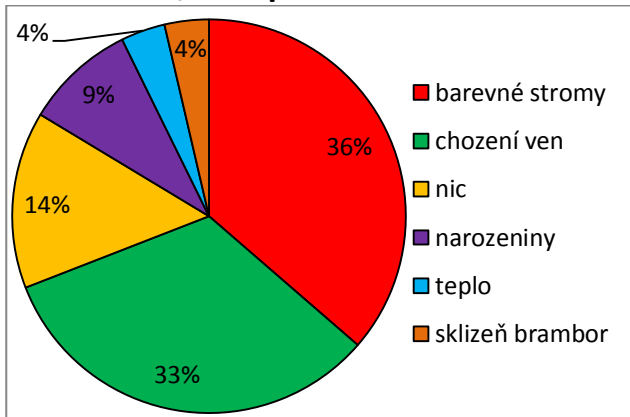
Co máš rád/a na jaře?

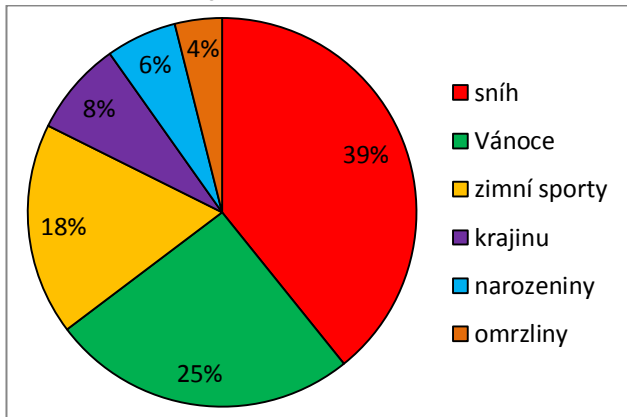
Co máš rád/a na létě?

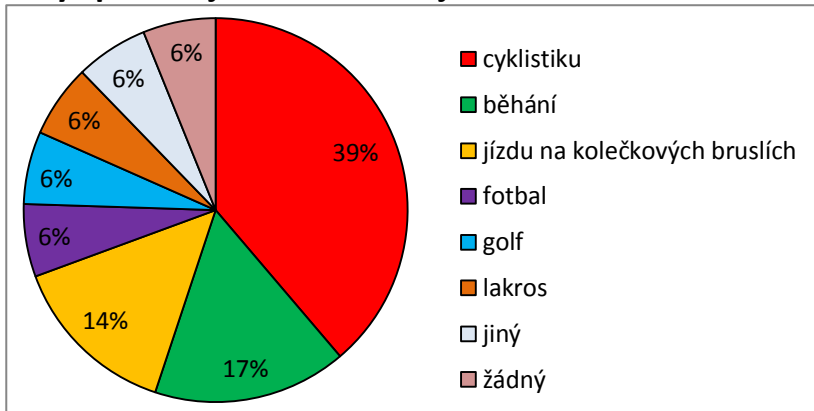
Co máš rád/a na podzimu?

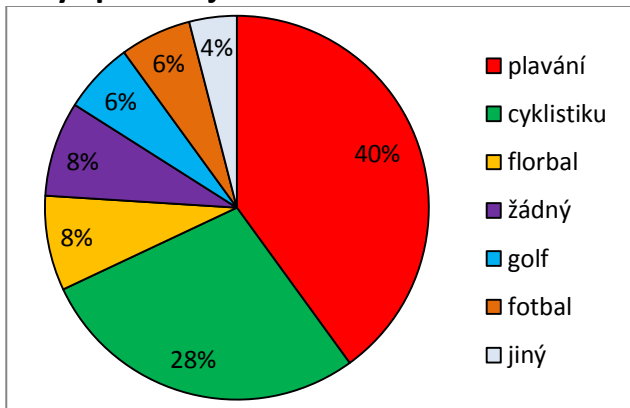
Co máš rád/a na zimě?

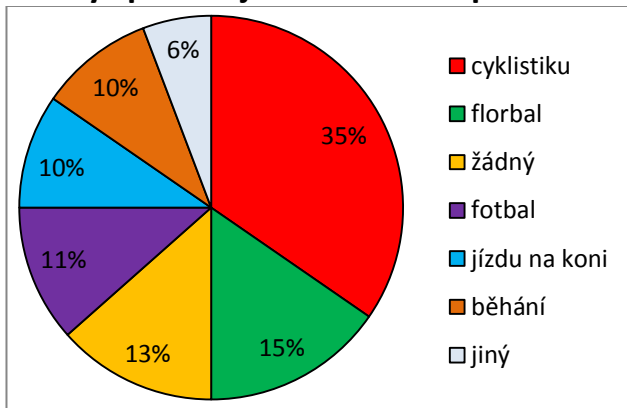
Jaký sport nejradši děláš na jaře?

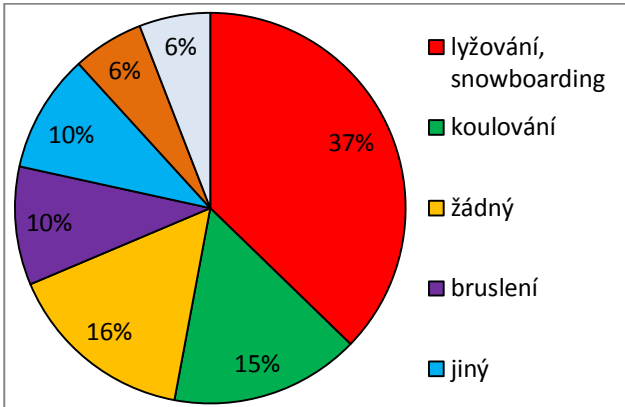
Jaký sport nejradši děláš v létě?

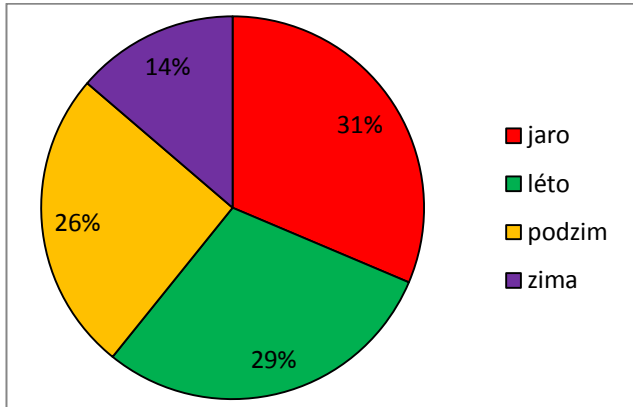
Jaký sport nejradši děláš na podzim?

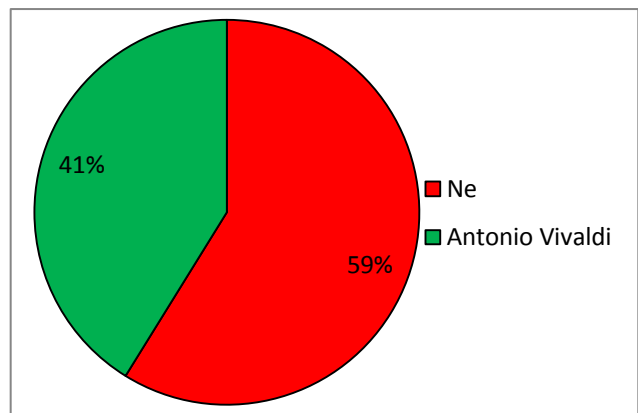
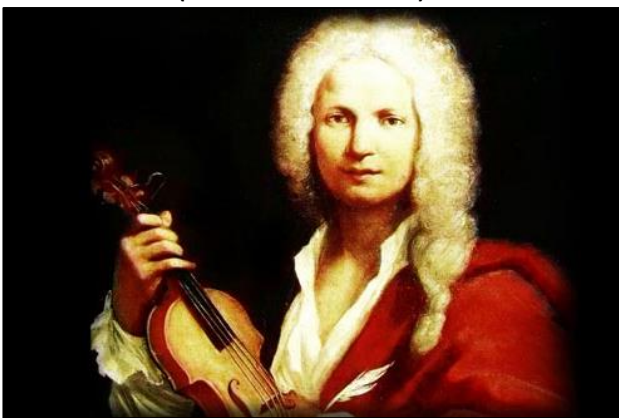
Jaký sport nejradši děláš v zimě?

V jakém ročním období ses narodil?

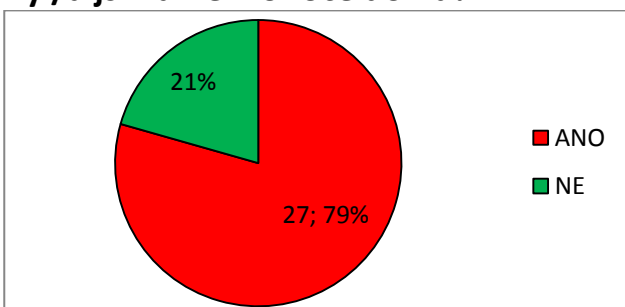
Na toto téma bylo složeno hudební dílo Čtvero ročních dob. Víš, jak se jmenuje jeho autor? (Antonio Vivaldi)

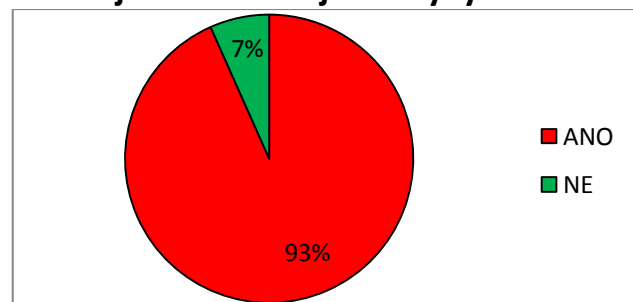
Sabina Urbánková a Veronika Švestková, 8.A, obrázek: mimibazar.cz, famouscomposers.net

VELIKONOČNÍ ANKETA

Byl/a jsi na Velikonoce doma?

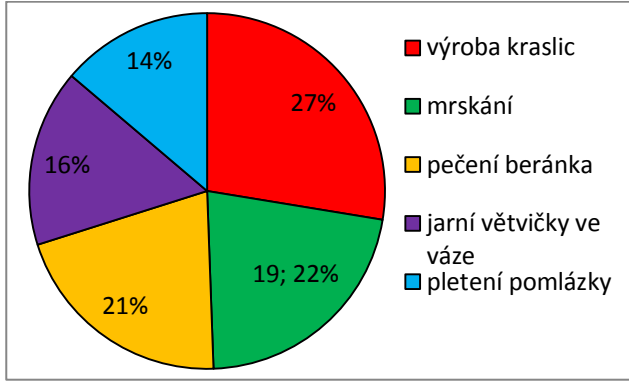

Dodržujete doma nějaké zvyky?

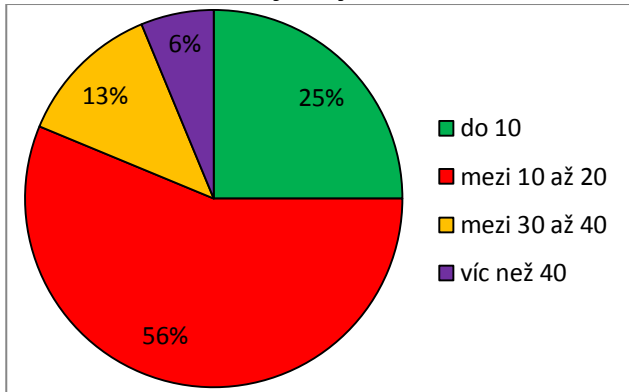
ROZHOVORY A ANKETY

Pokud ano, jaké?

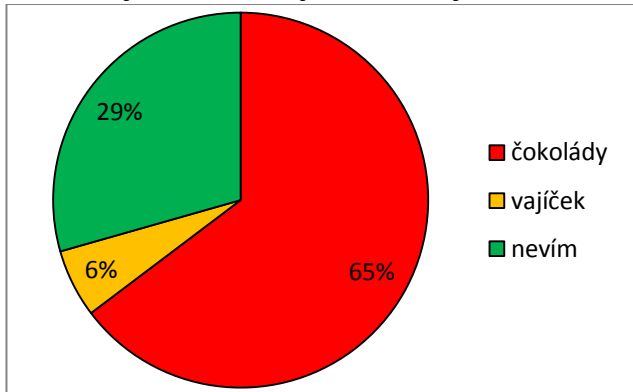

Otázky pro kluky:

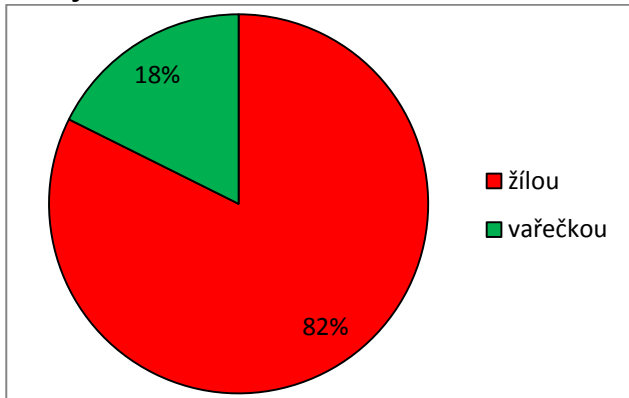
Kolik holek a žen jsi vymrskal?

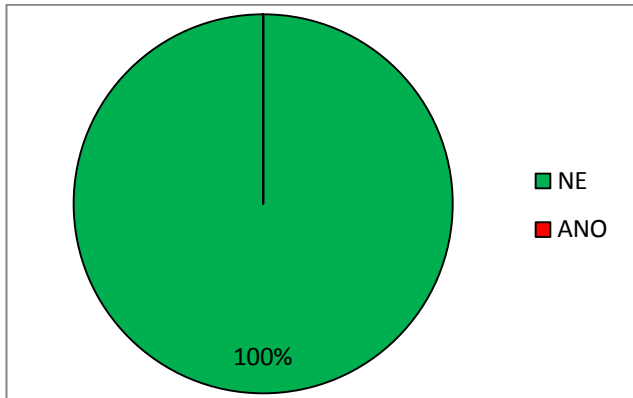
Čeho jsi měl ve výslužce nejvíc?

Čím jsi mrskal?

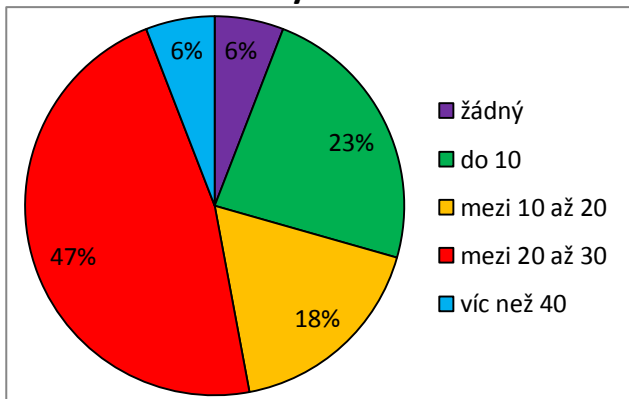

Polil tě někdo i vodou?

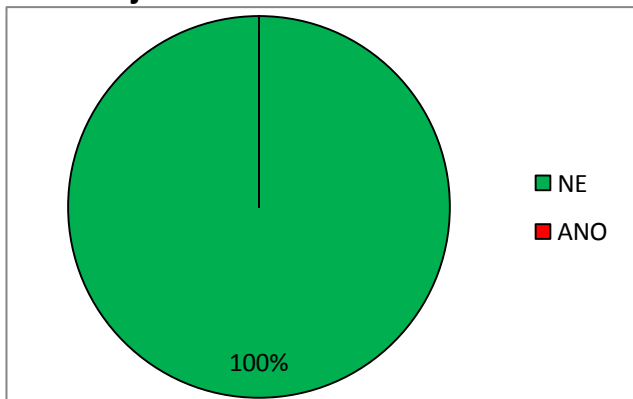

Otázky pro holky

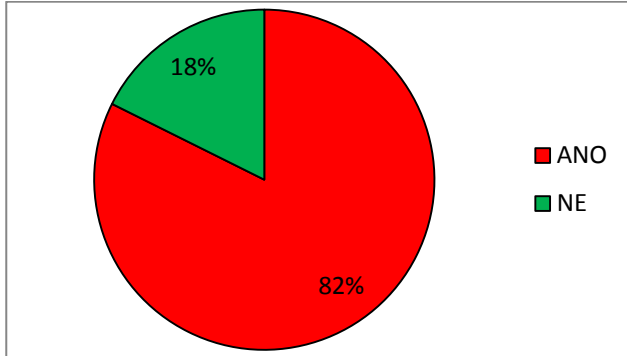
Kolik lidí tě letos vymrskalo?

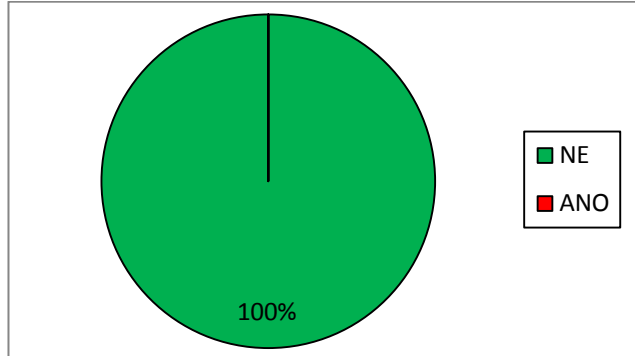
Polila jsi někoho?

Dáváš koledníkům mašle?

Dáváš koledníkům něco sladkého?

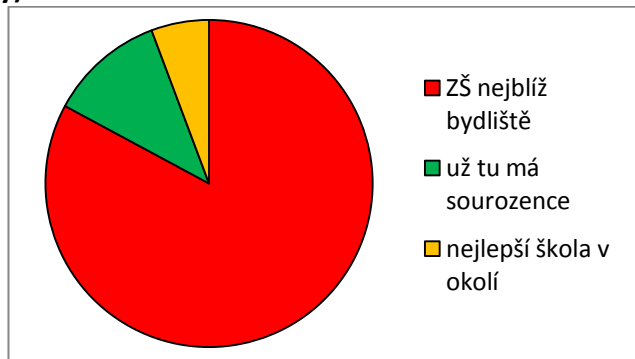
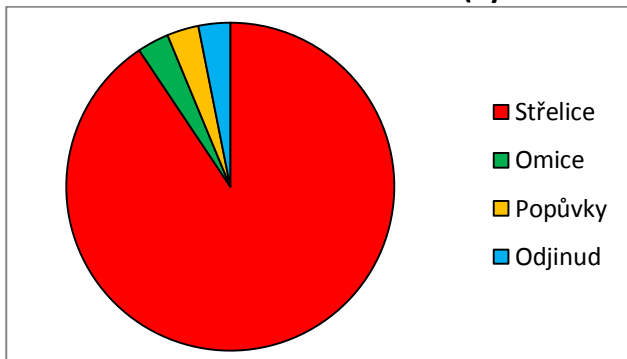

Matouš Barták 6.B a Jan Karafiát, 6.A, obrázky: Kristýna Havlíčková, Klára Svobodová, 9.B

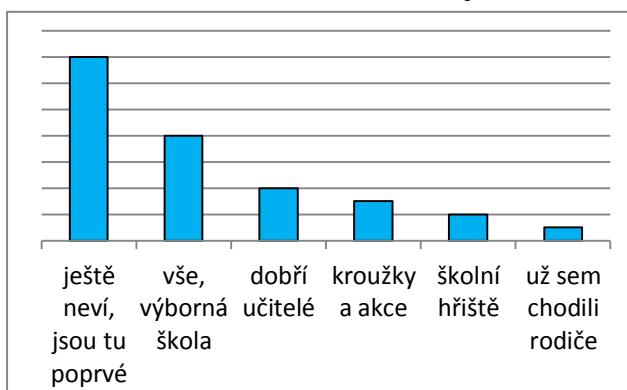
ANKETA MEZI RODIČI BUDOUCÍCH PRVNÁČKŮ

Dne 11. dubna 2018 se jako patroni budoucích prvňáčků podíleli žáci 8. tříd na jejich zápisu do školy. Využili této příležitosti a udělali mezi rodiči anketu, týkající se jejich názorů na naši školu. Odpovědi byly pestré, a tak jsme některé blízké odpovědi spojili dohromady, ale myslíme, že jsme příliš od pravdy neodchýlili, když nám vyšlo, že si vybrali naši školu nejen proto, že je nejbližší, ale také proto, že se jim líbí.

Odkud k nám své dítě hlásíte (výběr nabídky)? Proč zrovna k nám?

Co se Vám naší škole líbí? Jak ji hodnotíte?

VÍTĚZNÉ FOTOGRAFIE SOUTĚŽE O „NEJ“ FOTKU ZE SVĚTA ZVÍŘAT

Tak jste se konečně dočkali a máme pro vás vyhlášení výsledků naší letošní fotosoutěže. Sešla se nám celá řada fotografií nejrůznějších živočichů a rozhodování nebylo vůbec jednoduché. Jak chcete porovnávat třeba rozkošná morčátka či koťátka se zajímavými medúzami nebo zástupci z řad hmyzu? Někde jsme museli i vytvořit kategorie. Finalisty už znáte, mohli jste si je prohlédnout na nástěnce. A teď přichází to hlavní – vítězové všech kategorií.

I. stupeň

Kategorie A: Zvířátka do bytu

1. místo:

Matyáš Krejčí, 3.A

2. místo:

Adéla Doležalová, 1.B

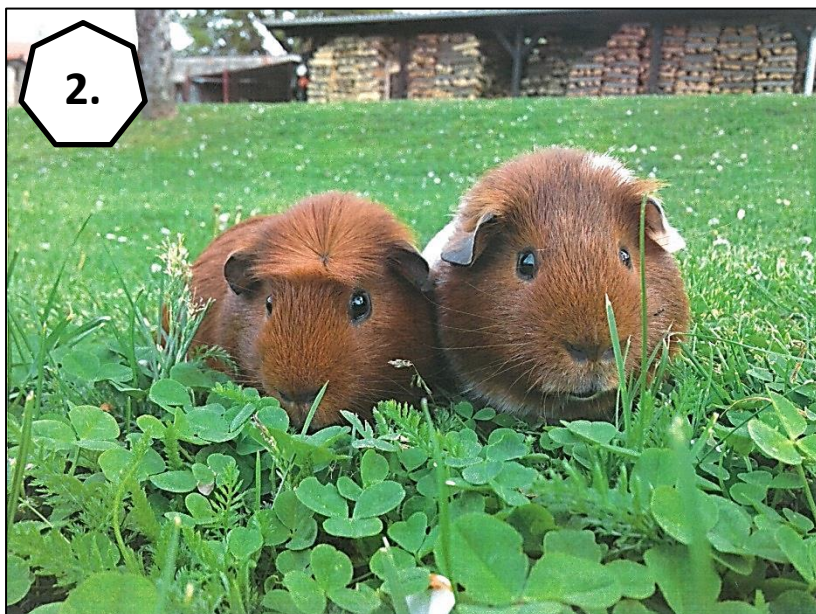
3. místo:

Natálie Vianaová, 1.B

1.

2.

3.

Kategorie B: Zvířátka venkovní

1. místo:

Robin Novotný, 4.B

2. místo:

Alice Bartoňková, 3.B

3. místo:

Nela Polová, 1.B

II. stupeň

1. místo: Andrea Jarošová, 8.B
2. místo: Klára Svobodová, 9.B
3. místo: Vojtěch Bezoušek, 6.B

SOUTĚŽ

Kategorie A: Kočky
1. místo: Jiří Beneš
2. místo: Monika Zatloukalová
3. místo: Monika Pernová

Kategorie B: Ostatní zvířátka
1. místo: Eva Sázkavská
2. místo: Aleš Kadlec
3. místo: Monika Zatloukalová

MILAN RASTISLAV ŠTEFÁNIK

Dobrý den, milí čtenáři, tento rok je vskutku slavnostní, neb je to již 100 let od založení naší republiky, a

proto vám chci představit jednoho z vlastenců, kteří měli na vzniku naší republiky velký podíl – pana Milana Rastislava Štefánika. Předávám mu slovo.

„Dobrý den, milí školní vlastenci, jmenuji se Milan Rastislav Štefánik. Narodil jsem se 21. července 1880 na Slovensku, což je, jak z dějepisu víte, země, která byla přes tisíc let pod nadvládou Uher, a my, Slováci, jsme si žili vcelku klidně, než se to zvrtilo.

Na přelomu 18. a 19. století začala maďarizace Slovanů a jiných národností na území Uher, jež se nevyhnula ani Slovensku. Během pár desetiletí byl náš jazyk na území „Horních Uher“ (bývalý název Slovenska) v menšině a maďarsky mluvících stále přibývalo. Protože jsme neměli skoro žádnou svou vlastní slovenskou inteligenci, vědce, úředníky a výrazné literární umělce, nemohlo zde dojít k takovému národnímu obrození jako v českých zemích.

Já jsem se rozhodl tento stav změnit. Byl jsem vynikající student a měl jsem dobré známky, měl jsem i odhodlání a to mi žádný Maďar ani Rakušák nemohl vzít. Díky tomu, že mi přednášel na Karlově univerzitě sám

Tomáš Garrigue Masaryk, jsem se přidal k jeho boji za větší samostatnost Čechů a Slováků a začal jsem s ním a jeho přítelem Eduardem Benešem velmi úzce spolupracovat. Šířil jsem mezi lidmi vlnu vlastenectví, kterou ani maďarizace nemohla zastavit.

Léta ubíhala a já odešel do Francie a potom cestoval po francouzských koloniích. Už tehdy jsem věděl, že válka přijde, to mi bylo už v roce 1912 jasné. A taky že přišla. Tehdy jsem vstoupil do francouzského letectva, abych bojoval za porážení Rakouska-Uherska.

Ve Francii jsem dlouho na diplomatické úrovni jednal o dalším osudu Čechů a Slováků – o vzniku poválečného Československa a přitom udržoval spojení s T. G. Masarykem a E. Benešem. A přišel konec války, Rakousko, Německo i Osmanská říše kapitulovaly a mně se začaly plnit sny.

Hned po návratu do vlasti jsem byl jmenován ministrem obrany a vrchním generálem Československých vojsk. Ve vrcholné politice jsem však nebyl ani rok.

Dne 4. května roku 1919 havarovalo při návratu z Itálie moje letadlo. Můj hrob i dnes najdete na místě jeho dopadu na hoře Bradlo. Tak to by bylo vše, děkuji vám za pozornost a vždy věrni zůstaňte, protože vlastenectví dokáže i hory přenášet.“

Daniel Krajíček, 8.A

Zdroj:wikipedia.cz

PROJEKT ALFA – V PASTI

LENKA DOSTÁLOVÁ

Kniha vypráví o dívce Layle. Je to normální holka, chodí na uměleckou školu, kde studuje balet, a je jedna z nejlepších žaček. Jednoho dne se jí však stane něco nevídaného. Při nácviu nové taneční sestavy, ve které má hlavní roli, se chystala na velký skok, když vtom najednou omdlí. Nevnímá nic a nikoho.

Probudí se v nemocnici, odkud se jí pokusí unést nějaký muž. Podaří se jí utéct a schovat se u kamarádky. Protože však po ní jdou lidé, vedení mužem z nemocnice, a střílí po ní, rozhodne se odjet z New Yorku.

Jenže ti lidé ji pronásledují i na nádraží. Zachrání ji muž, kterého nikdy předtím neviděla, a vysvětlí jí, co se děje. Že když byla malá, řekl její matce profesor Gunteo, že je velice vážně nemocná a on jediný jí může pomoci. Ve skutečnosti na ní chtěl dělat pokusy. Laylině matce to došlo a podařilo se jí utéct.

Layla to zpočátku moc nechápe, ale chce s tím něco udělat. Prozatím se snaží, aby ji Gunteo nechytil. To se jí však nepodaří... a dál už čtěte sami.

Kniha se mi líbila, protože byla velice napínavá, nutilo mě to číst stále dál, chtěla jsem vědět, co bude s Laylou, a přitom se bála, co se s ní stane.

Pokud vás příběh zaujme, můžete si přečíst i druhý díl – Projekt Alfa

DOCTOR WHO – SILUETA

JUSTIN RICHARDS

Příběh se odehrává ve viktoriánském Londýně, kde je v zamčené pracovně nalezeno mrtvé tělo jistého pana Marlowa Hapwortha. V zádech má nůž, a policii se nechce tato záhada řešit, a tak prohlásí případ za sebevraždu. V tu chvíli přichází na scénu Doctor s Clarou a jeho TARDIS.

Doctor je Pán času (mimozemšťan), který chrání Zemi před mimozemskými invazemi. Clara je jeho lidská společnice a TARDIS (Time And Relative Dimensions In Space) je stroj, který se pohybuje po celém časoprostoru. Doctor totiž zachytil energetické kolísání z tohoto viktoriánského období. Shledá se zde se svojí siluriánskou přítelkyní Vastrou, její snoubenkou Jenny a jejich sontaranským přítelem Straxem, kteří nyní místo policie řeší Hapworthův případ. Všechny stopy je přivedou na Karneval kuriozit, kde najdou opravdu hodně kuriózních věcí...

Knížku ocení hlavně Whoviani (fanoušci seriálu Doctor Who). Díky cestování časem zaujme i historiky. Najdete v ní vtipné pasáže i poučné informace. Kniha je vhodná pro holky i kluky, mladší i starší, a dokonce i pro mimozemské rasy. Jako Whovian vám proto tuto knihu vřele doporučuji.

Šimon Václavík, 9.B

HONBA ZA POKLADEM 2

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

Hráli: Sabina Urbánková, Eva Brtníková, Veronika Švestková a Vojtěch Švestka

REEEKLAAMAAA

Nike

Představujeme vám novinku! Boty pro psy!

Ve dvou barvách a v pěti velikostech!

Máte psí holčičku či chlapečka?

Určitě jej potěší nové boty!

Boty můžete zakoupit v obcibodech Sportisimo, Hervis, A3 sport a Nike.

Anna Rychnovská a Nikol Karasová, 7.A

OBLÍBENÉ ROČNÍ OBDOBÍ

JARO

Jaro, když toto slovo vyslovím, představím si, jak celý svět jako by ožil. Vše náramně kvete, roste a zarůstá, začne jarní počasí, je tepleji a občas i zaprší, vrací se jemný vítr a probouzejí se zvířata. Po dlouhé zimě zase slyším zpěv ptáků a cítím vůni květů. Během procházky lesem vidím celé lány různobarevných květů, opylovači neví, kam dřív skočit, a nesou si plné váčky nektaru, ptáci hlásí příchod každého, kdo by chtěl narušit klid v lesním ekosystému.

Také lidé se jakoby probouzejí, začínají pečovat o své zahrady a pole, po dlouhé době půda neleží jen tak ladem. Lidé mají lepší náladu, jsou šťastní, protože mohou naplno nasát vůně, slyšet ptačí zpěv a s potěšením vnímat, co se kolem nich děje.

Daniel Krajíček, 8.B

Jaro je roční období, které ze všech nejvíc miluji, a to nejen kvůli překrásné vůni květin, příjemnému jarnímu dešti, ale také kvůli možnosti

vyjít ven na rozkvetlou zahradu jen v tričku či v mikině.

Někdy si stoupnu doprostřed zahrady, zavřu oči a poslouchám zpěv ptáků a přemýšlím, zda mi chce nějaký ptáček říct něco důležitého, nebo mi jen popisuje, co zajímavého se mu dneska přihodilo.

Jaro je skvělé roční období pro moji zálibu – fotografování. Když fotím, zdá se mi, jako by mi některá zvířátka přímo pózovala. I vítr přestane foukat, aby se květiny nehýbaly. Nebo se najednou kolem objeví ti nejhezčí broučci, jakoby tušili, že je chci vyfotit a jich fotku si pověsit na zeď.

Na jaru mám ráda vůni čerstvě rozkvetlých květin a stromů, ale nemám ráda, a myslím, že ani nikdo jiný, zápach výfukových plynů z aut a jiných motorů, kterého je na jaře víc než v zimě.

Barvou jara je zelená. Zajímalo by mě, proč právě zelená? Možná matka příroda miluje zelenou, nebo došly ostatní barvy a musí je teprve sehnat? Nevím a asi se to nikdy nedozvím.

Sára Mlčochová, 8.B

LÉTO

Každý určitě pozná příchod léta. Hřejí nás třpytivé sluneční paprsky, dozrávají šťavnaté plody ovoce a zeleniny a všechny děti odhodí na konci června aktovky do skříně.

Šílený vedrem občas zavane letní vánek. Vídám děti, hrající si ve vodě, a dospělé, kteří odpočívají na slunci. Zvířata se schovávají před horkem do stínu. Cítím vůni rostlin, leckterým už žár spálil barevné květy.

Většina dětí si vychutnává klidné prázdniny. Vypadá to, jako by někdo zmáčkl tlačítko a všichni zapomněli na zbytek školního roku, který se třeba až tak nevydařil.

Ke konci srpna prázdniny bohužel pomalu končí, ale my dobře víme, že rok zase uběhne jako voda, a než se nadějeme, léto bude zase tady.

Sabina Urbánková, 8.A

Moje nejoblíbenější roční období je bezpochyby léto. ... V létě jezdíme každý rok na chalupu do Beskyd. Tam je ta nejkrásnější krajina, co znám, posetá lesy, loukami a malebnými chaloupkami, které z nich vykukují jak malé hříbečky z trávy. Léto tady bych nevyměnil za nic.

Václav Novotný, 8.A

Léto. Období konce školy. Období bazénů, táborů a spalujícího horka. Dny strávené v modré nádrži na vodu, které říkáme bazén, nás po prvních třech týdnech omrzí, a proto odjždíme do ještě většího horka a k větší vodní nádrži, které říkáme moře.

Moře, to jsou nekonečně dlouhé a hluboké modré pláně, plné korálů a ryb, které vyruším z klidu, když se za nimi potopím. V obavě ze všemožných vodních potvor se ale raději odrážím ode dna a nad se hladinou s úlevou nadechnu svěžího mořského vzduchu. Přijde mi, že jsem pod hladinou strávil týdny, což ovšem nemohlo být víc než jednu minutu.

Když nás po týdnu vodních radovánek rodiče téměř násilím vtáhnou do našeho rozpáleného auta, naposledy pohlédneme na ty úžasné písčité pláže, táhnoucí se podél pobřeží jako had, na palmy jako z Karibiku a nekonečné modré pláně.

Po cestě, která nám připadá jako věčnost, se zastavujeme v nezkrtné divočině mezi špičatými vrcholy hor, které i v neúprosném létě pokrývá sněhová čepička. Ano, tušíte správně, zastavujeme u benzínky v Alpách.

Vojtěch Švestka, 8.A

PODZIM

Podzim. V pestrobarevný šat oděný malíř, výjimečně talentovaný umělec, jehož paleta čítá více barev než nebe hvězd.

Ještě teplý vánek se zaplétá do rozčuchaných vlasů. Svět hraje všemi barvami. Teplé odstíny zahalily koruny starých stromů. Mohlo by se zdát, že jsou nevděční, když se svých krásných korun, jež malíř na jejich hlavách vyčaroval z kouzelných kadeří, zbaví úmyslně, že je to pouhý rozmar, to ovšem není pravda, velmi je to rmoutí, a proto občas pláčou, kvílí a sténají.

Drobounká veverka se koupe ve slunečních paprscích, malinké oříšky skladuje do dutin stromů. Všechna zvířátka jsou podzimu vděčná a chystají se na následující období. Jedí a schovávají jeho milodary.

Podzim, umělec, ale i tajemný kouzelník, provede poslední ze svých triků – rázem je ten tam. Zmizí a s ním i radost z našich tváří. Myslet si, že podzim se zdrží napořád, je stejně naivní, jako si bláhově myslet, že vám v 8. A dlouho vydrží nové lepidlo...

Po něm na trůn usedne ledově neúprosná, krutá vládka, která nás za svého panování všechny vsadí do mrazivého vězení s rampouchovými mřížemi.

Libuše Sajvaldová, 8.A

Mé oblíbené roční období je podzim. Přestože patří k chladnějším ročním obdobím, směle konkuruje těm teplejším krásnými barvami.

Vídám na polích poslední úrodu, čekající na sklizeň. Slyším, jak se ptáci nade mnou chystají na cestu.

Padá listí a vítr má nutnou potřebu roznášet jej všude kolem. To je potom veliká „radost“ to uklízet. Dokáže naštvat, když si dám práci s hrabáním, a než stihnu shrabanou hromádku posbírat, vítr listí odnese tam, kde bylo předtím.

Nakonec stromy shodí barevné šaty úplně a ukážou své dlouhé větve, které dosud byly zahalené. Utichne šum listí a je slyšet bouchání větví do oken. V noci se k tomu přidává bubnování deště a poryvy větru.

Je chladno, ale pro mě je teď ideální počasí. Po dlouhém létě mohu konečně schovat prášky na alergie a procházet se venku bez obav, že jsem si svou pilulku zase nevzal.

Martin Wanke, 8.A

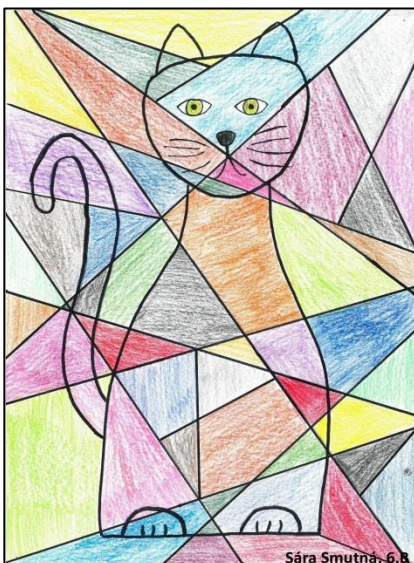
Obr.: Kristýna Havlíčková, 9.B,
Natálie Hložková, 9.A, Helena Jahodová, 9.B

VÝTVARNÝ KOUTEK

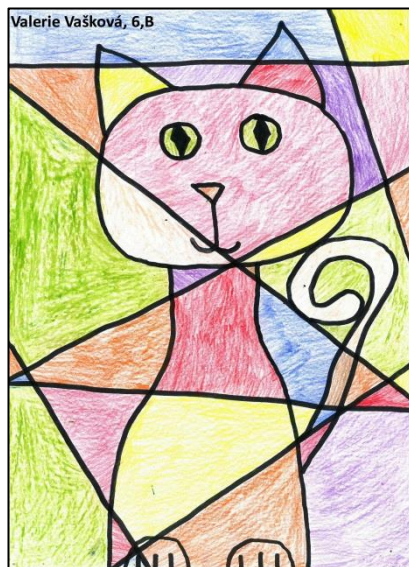
KOČKY, KAM SE PODÍVÁŠ

Aneta Soukalová, 6.A

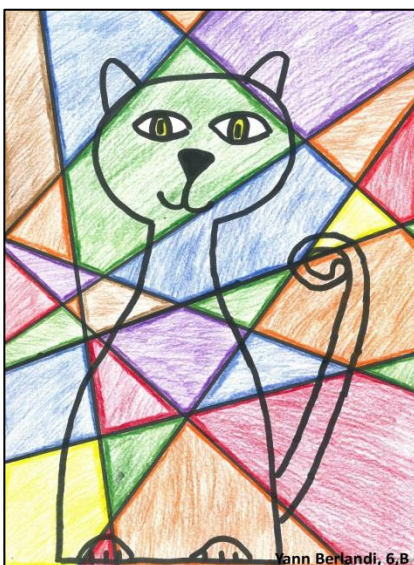
Sára Smutná, 6.B

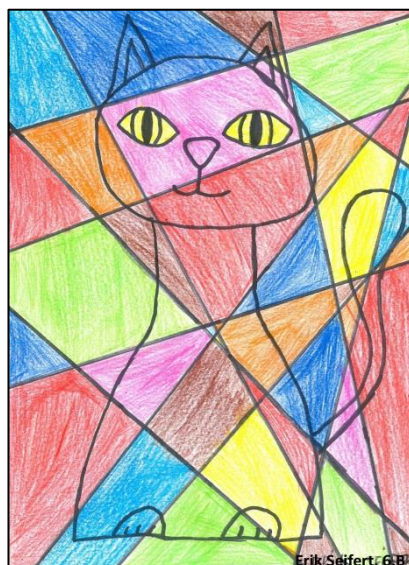
Valerie Vašková, 6.B

Adam Jaroš, 6.B

Jann Berlandi, 6.B

Erik Šeffert, 6.B

Filip Rushka, 7.B

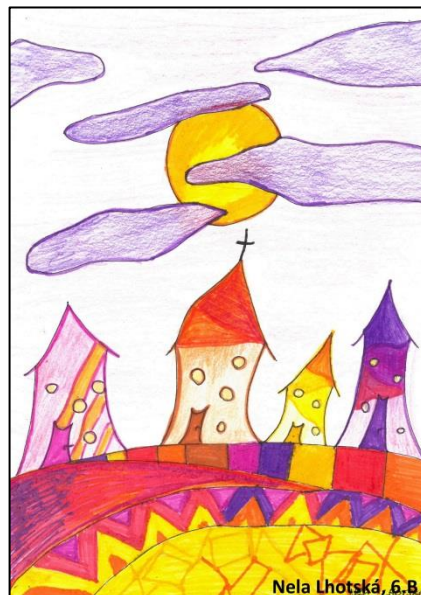
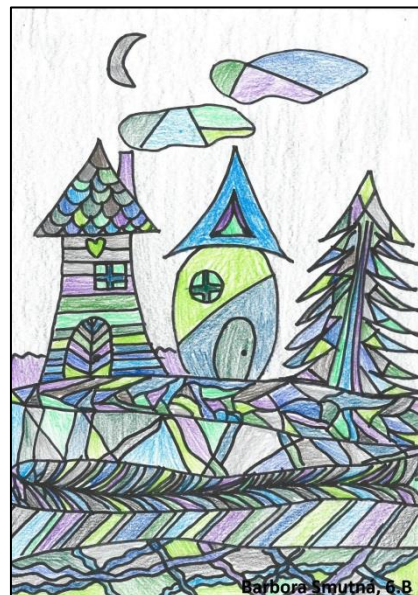

Martin Švestka, 7.A

Michal Netík, 7.B

DOMKY, KAM SE PODÍVÁŠ

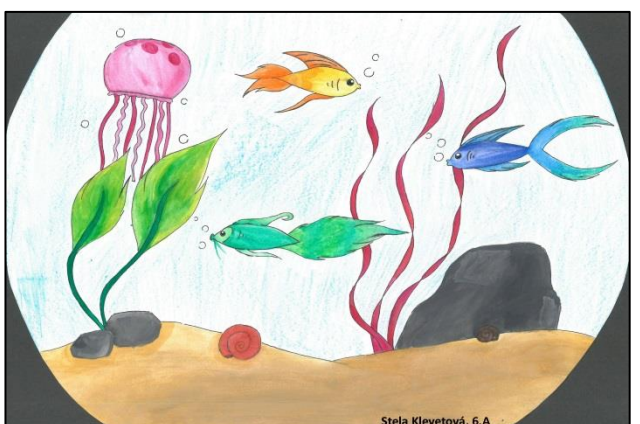
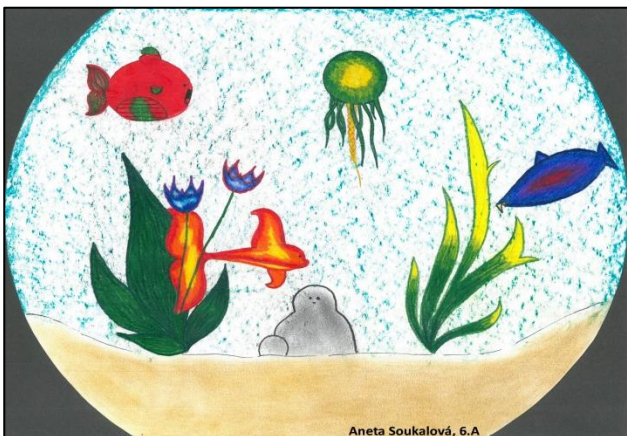
NA SKOK DO AMERIKY

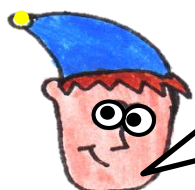
HRY S BARVAMI

ŽIVOT POD HLADINOU

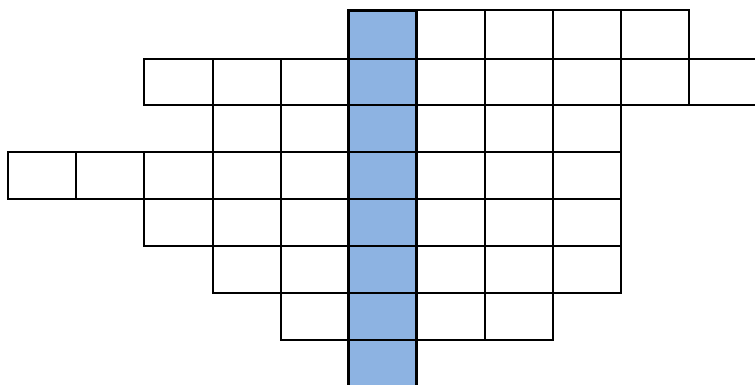
KŘÍŽOVKY

Vyrazí jeden Čech z bodu A do bodu B rychlostí 90 km/hod. Druhý Čech vyrazí z bodu B do bodu A rychlostí 120 km/hod. Kde se potkají? ..... (Tajenka)

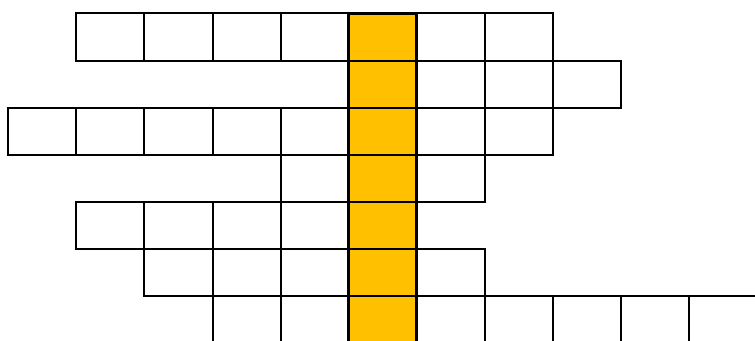
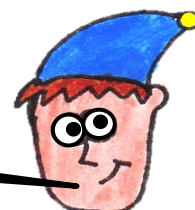

V kterém kraji je nejvíc lázní?

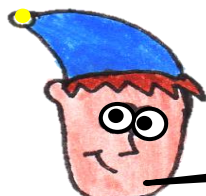

Pták, který se vyskytuje ve městech
HOSPITAL česky
Náš učitel tělocviku, zeměpisu aj,
Jediný savec, který klade vajíčka
Gauč
Věc, co mají batolata stále v puse
Malí lidé
Znaménko za rozkazovací větou

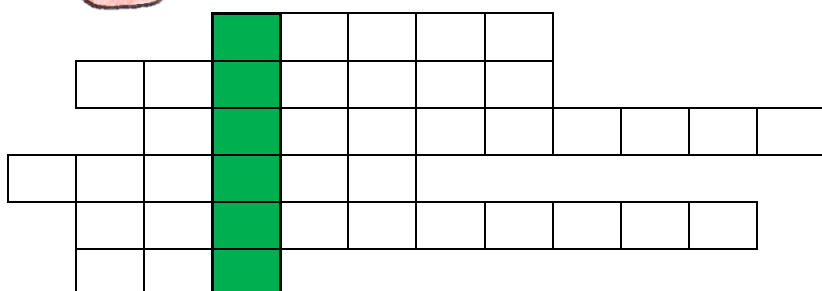
Co zastaví padání vlasů?.....(Tajenka)

Tvor, ukrývající se v jeskyních...
Prosklený otvor
Základní větný člen
Velká místnost, tělocvična...
Horní část těla
Nejdelší řeka Evropy (Rusko)
Hádanka k "lámání hlavy"

Znáte nejkratší vtip o Titaniku? ..... (Tajenka)

Klaun
Lepicí pasta
Lod' s plachtami
Velké zelené ovoce
Otáčí se za sluncem
Skladatel Johann Sebastian .....

Helena Jahodová a Klára Svobodová, 9.B

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Pepíček potká tatínka a ten mu říká: „Pepíčku, skoč mi do obchodu pro rum do čaje.“

Pepíček na to: „Dobře, radši si to budu opakovat, abych to nezapomněl.“

Jde a jde a najednou zakopne a upadne. Zvedne se, jde dál.

Dojde do obchodu a paní prodavačka se ho ptá: „Co si přeješ, Pepíčku?“

Pepíček: „Čum do ráje!“

„Can you speak English?“

„Co?“

„Can you speak English?“

„Co?“

„Mluvíte anglicky?“

„Yes, yes.“

U Eskymáků: „Čím jsi zabila toho medvěda?“

„Bumerangem, co jsi měl v posteli.“

„Ještě jednou mi sáhneš na ponožky a zlomím ti deku!“

Muž přijde z města. „Miláčku, koupil jsem ti zlatý prsten!“

„Jé, děkuji. A je opravdu zlatý?“

„Ovšem. A jestli není, tak mě okradli o dvacet korun.“

Stará dáma u přepážky předloží šek.

„Tady se prosím podepište,“ reaguje úředník.

„A jak se mám podepsat?“

„Stejně, jako byste se podepsala na dopis.“

A stará dáma napsala:

„Vaše milující teta Miluška.“

Letuška: „Klid prosím, uklidněte se, to byla jen vzdušná jáma, naprostá normálka, no tak, můžete se klidně pustit těch opěradel, už je všechno v pořádku, dýchejte zhluboka. Táák, no, už je dobře? Výborně, kluci, a já teď zajdu i za pasažéry, ano?“

„Dobrý den, děti,“ zahajuje první vyučovací hodinu po zimních prázdninách učitelka, „co si v novém roce přejete nejvíc?“
Ze zadní řady se ozve: „Sednout si.“

V hodině matematiky se ptá paní učitelka Pepíčka, kolik je dvě bez dvou.

Pepíček přemýšlí, přemýšlí, ale nemůže na to přijít. Paní učitelka si však všimla, že má v tašce dvě jablíčka, a tak mu pomáhá:

„Kolik jablíček máš dnes k svačině?“

„Prosím, dvě.“

„No, a když je obě sníš, co ti zbude?“

„Prosím, chleba s máslem.“

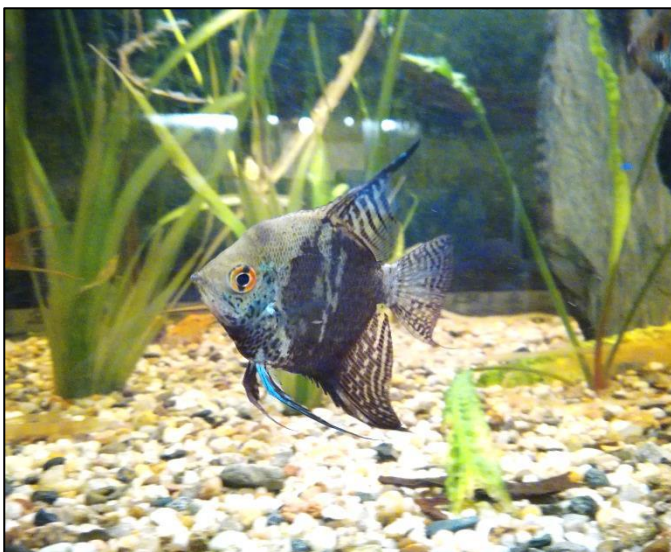
Maminka vykoupala svá malá dvojčata. Když pak slyšela, jak se v posteli smějí, šla se jich zeptat: „Čemu se smějete, holky?“

„Jen tomu,“ povídá Jana, „že Verču jsi koupala dvakrát a mě vůbec ne.“

Kristýna Havlíčková, 9.B, zdroj: vtipy.cz

Řešení křížovek: 1. V hotelu. --- 2. Podlaha. --- 3. Šplouch

PÁR HEZKÝCH FOTEK Z FOTOSOUTĚŽE

**O prázdninách vyjde
čtvrté číslo zaměřené
na výlety a akce
na konci školního roku.**

